

Isten, hallgasd meg imádságomat, fogadd füledbe szám szavait!

Zsolt 54, 4

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Mértékadó
Ingyenes melléklet • Kultúra, műsorújság

LXXIX. évf. 49. • (3927.)
2023. december 3. • Ára 360 Ft

Michael Wallace Banach
érsek, apostoli nuncius
a szegedi konferencián
(Fotó: Lambert Attila)

Az Egyház útja

Pasztorál-kateketikai konferencia a tíz évvel ezelőtti megjelent Evangelii gaudium apostoli buzdításról

Tízéves távlatból tekintett rá a Via Ecclesiae címmel rendezett pasztorál-kateketikai konferencia Ferenc pápa 2013-ban megjelent Evangelii gaudium kezdetű apostoli buzdítására. A Szeged-Csanádi Egyházmegye Kateketikai Intézete (SZEKI) szervezésében november 22-én a Gál Ferenc Egyetemen megvalósult országos tanácskozás hazai és külföldi résztvevői azt vizsgálták, hogy a dokumentumban miként szembesíti Ferenc pápa az Egyházat a hitátadás, az evangelizáció kihívásaival.

A szervezők nevében Serfőző Levente oktatási helynök, a SZEKI igazgatója köszöntötte a nagyszámú hallgatóságot, anyaországi és külföldi egyházmegyei pasztorális és kateketikai referenseit, kateketákat és pasztorális munkatársakat, a mozgalmak és a társadalmi élet képviselőit. A nap folyamán, az előadások között öt kisfilmet vetítettek le, melyekben egy-egy személy tett őszinte tanúságot a pápai dokumentum öt megszólító részleteiről. A konferencián jelen volt Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök, Gyulay Endre nyugalmazott szeged-csanádi megyéspüspök; Kovács József, a Szeged-Csanádi Egyházmegye

általános helynöke és Kondé Lajos, az egyházmegye pasztorális helynöke; Szilvágyi Zsolt, a Temesvári Egyházmegye pasztorális helynöke; Németh Emma szociális testvér, a Magyarországi Rendfőnöknők Konferenciájának elnöke; Tóth József, a Gál Ferenc Egyetem kancellárja; Dux László, a Gál Ferenc Egyetem rektora; Sebestyén József, a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskola rektora; Novák István, az egri Eszterházy Károly Katolikus Egyetem delegált általános rektorhelyettese; Barcsák Marianna, a Katolikus Pedagógiai Intézet vezetője.

(Folytatás a 3. oldalon)

Szent Erzsébet ünnepe
Pozsonyban
7. oldal

Pécsi Rita neveléskutató
a tisztaságról
8. oldal

A tekintélyről
a Sapientia-napon
11. oldal

Az igazi harcos a legvégsőkig küzd

Lektorokat és akolitusokat avattak az Egyetemi templomban

(Bővebben az 5. oldalon)

Az emberszeretetet lenne a legfontosabb

Beszélgetés Rafajel Minásdzján pátriárkával advent elején

Magyarországi látogatása alatt az Orlay utcai örmény lelkészszégen találkoztunk Rafajel Minásdzján örmény katolikus pátriárkával, akit Kovács Bálint, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Armenológiai Tanszéke vezetőjének tolmácsolásával az anyanyelvén kérdezhettünk.

– Milyen alkalmából érkezett most Magyarországra?

– Egy évvel ezelőtt jártam itt legutóbb, akkor megígértem, hogy papot fogok küldeni az itteni közösségnek, s most azért jöttem, hogy ezt valóra válthassam.

– Hogyan látja a magyarországi örmény katolikusok helyzetét?

– Szeretném hangsúlyozni, hogy a magyarországi egy régi

fontos, hogy megvannak a jurisdikciós jogai, így hosszú idő után visszatérhet a lelkész ehhez az örmény közösséghez, megvan ehhez a „lelki jogsultság”.

– Hogyan tud az Örmény Katolikus Egyház segítséget nyújtani a Hegyi-Karabáhból menekülőeknek?

– Fontos hangsúlyozni, hogy akik Örményországba menekültek, a testvéreink, ha másik

Mi adhat reményt napjainkban?

Ifjúsági zenés szentségimádás a Szent István-bazilikában

„A reménységben örvendezzettek!” (Róm 12,12) mottóval ifjúsági zenés szentségimádást tartottak Krisztus Király ünnepének előestéjén, november 25-én Budapesten, a Szent István-bazilikában az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye három segédpüspöke, Mohos Gábor, Fábry Kornél és Martos Levente Balázs részvételével, a Ferenc pápa által meghirdetett ifjúsági világnaphoz kapcsolódva.

Elmélyíteni a keresztény remény jelentését, és örömmel tanúskodni az élő Krisztusról – erre hívta Ferenc pápa a fiatalokat szerette a világon, a reményt jelölve meg a 2023-as és a 2024-es ifjúsági világnapok témájaként, melyeket helyi egyházi szinten rendeztek

meg, hazánkban zenés szentségimádás keretében a Szent István-bazilikában.

Az imaesten egyházi ifjúsági zenekarok tagjaiból alakult együttes szolgált. „Itt az idő, hogy ébredj (...) / Jöjj, imádd az Istent úgy, ahogy vagy!” – hangzott fel az ismert dal a rendezvény bevezetéseként. A szentségimádás előtt, a lelki ráhangolódást segítve, fiatalok olvastak fel részleteket Ferenc pápa leveléből, amelyet a 38. ifjúsági világnapra írt. A Szentatya többek között arról elmélkedik, hogy a hit „belülről hoz örömet”. A „derű a reménységben” nem emberi erőfeszítés, lelemény vagy képességek gyümölcse. A keresztény öröm magától Istentől származik, annak a tudatából, hogy ő szeret minket.

(Folytatás a 12. oldalon)

közösség, amelyhez mindig újabbak és újabbak érkeztek. Egy régi közösség pasztorálásáról van tehát szó, s az is

egyházhoz, az Örmény Apostoli Egyházhoz tartoznak is.

(Folytatás a 9. oldalon)

ISSN 0133-1205

2 3 0 4 9

9 770133 120548

Nem lehet valóságtól elszakadt, desztillált evangéliumot hirdetni

Október 25-én a Szentatya folytatta az evangelizáció iránti szenvedélyéről és a hívők apostoli buzgóságáról tartott katekézissorozatát. Szent Cirillről és Metódról, a szlávok evangelizálóiáról, a glagolita ábécé megalkotóiáról elmélkedett. Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Ma két testvérről fogok beszélni, akik olyannyira híresek keleten, hogy a „szlávok apostolainak” hívják őket: Szent Cirill és Metód. Arisztokrata családban születtek Görögországban a 9. században. Lemondtak a politikusi pályáról, hogy szerzetesként éljenek. Az elvonult életéről szólt álmuk azonban hamar szertefoszlott. Misszionáriusként Nagy-Moráviába küldték őket, ahol akkoriban többféle nép élt, melyeket részben már evangelizáltak, de amelyeknél sok pogány szokás és hagyomány élt tovább. Fejedelmük tanítót kért, aki a keresztény hitet az ő nyelvükön tudja fejtegetni.

Cirill és Metód első feladata tehát az, hogy alaposan tanulmányozzák a népek kultúráját. Állandóan visszatér ez a refrén: a hitet inkulturrálni kell, a kultúrát pedig evangelizálni. A hit inkulturációja, a kultúra evangelizálása – mindig ez a feladatunk! Cirill megkérdezi, van-e ábécéjük; azt válaszolják, hogy nincs. Őerre azt mondja: „Ki tud vízre beszédet írni?” Valóban, az evangélium hirdetéséhez és az imádkozáshoz megfelelő, alkalmas, sajátos eszközre volt szükség. Ezért alkotta meg a glagolita ábécét. Lefordítja a Bibliát és a liturgikus szövegeket. Az emberek úgy érzik, hogy a keresztény hit többé nem „idegen”, hanem az ő hitükké, anyanyelvükön beszélt hitté válik. Gondoljunk csak bele: két görög szerzetes ábécét ad a szlávoknak! Ez a szívbeli nyitottság gyökerezett meg

náluk az evangéliumot. Ezek a szerzetesek nem féltek, bátrak voltak.

Csakhogy a latinok egy része elég hamar ellenkezni kezdett, mert úgy látták, hogy megfosztották őket a szlávok közötti prédikáció monopóliumától. Ez az Egyházon belüli harc... mindig így megy. Ellenvetésük vallási jellegű, de csak látszólag: „Istent csak a keresztre írt három nyelven, héberül, görögül és latinul lehet dicsérni” – mondták. Mereven gondolkodtak, hogy megvédjék autonómiájukat. Cirill azonban határozottan így válaszol: Isten azt akarja, hogy minden nép a saját nyelvén dicsérje. Testvéreim, Metóddal a pápához fordul, ő pedig jóváhagyja szláv nyelven készített liturgikus szövegeiket, elhelyeztetni őket a Santa Maria Maggiore-templom oltárán, és velük együtt e könyvek szerint énekl az Úr dicséretét. Cirill néhány nappal később meghal, ereklyéit ma is itt, Rómában tisztelik,

a Szent Kelemen-bazilikában. Metódot viszont püspökké szentelik, és visszaküldik a szlávok területére. Itt sokat kell majd szenvednie, börtönbe is vetik, de – testvérek és nővérek – mi tudjuk, hogy Isten ígéje nincs lelancolva, és terjed ezek között a népek között.

Ha megnézzük e két evangéliumhirdető tanúságtételét, akiket Szent II. János Pál Európa társvédőszentjeinek nevezett ki, és akikről megírta a Slavorum Apostoli kezdetű enciklikát, három fontos szempontot látunk.

Ott van mindenekelőtt az **egység**: a görögök, a pápa, a szlávok: abban a korban osztatlan kereszténység volt Európában, melynek tagjai együttműködtek az evangelizálásban.

A második fontos szempont az **inkulturáció**, melyről már szoltam pár szót: a kultúra evangelizálása és az inkulturáció azt mutatja, hogy az evangelizáció és a kultúra szoros kapcsolatban

állnak. Nem lehet valóságtól elszakadt, desztillált evangéliumot hirdetni, nem: az evangéliumnak inkulturrá kell válnia, de az evangélium egyben a kultúra kifejeződése is.

Az utolsó szempont a **szabadság**. Az evangéliumhirdetéshez szabadságra van szükség, a szabadságnak pedig bátorságra van szüksége. Az ember annál szabadabb, minél bátrabb, és nem hagyja magát korlátozni annyi mindennel, ami elveszi szabadságát.

Testvérek és nővérek, kérjük Szent Cirillnek és Metódnak, a szlávok apostolainak közbenjárását, hogy a „szeretettben való szabadság” eszközei lehessünk mások számára! Legyünk találekonyak, állhatatosak és alázatosak, imádkozzunk és szolgáljunk!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

A pápa izraeliek és palesztinok delegációját fogadta

November 22-én, az általános kihallgatás előtt Ferenc pápa két küldöttséget fogadott: a Gázai övezetben fogva tartott izraeli túsók rokonainak egy csoportját, illetve a bombázásoktól szenvedő palesztinok rokonainak egy másik csoportját.

Ferenc pápa a katekétist követően köszöntötte a küldöttségeket, majd kérte: „Ne

palesztin delegációt, akiknek a rokonai a Gázai övezetben sínylődnek. Ők nagyon sokat szenvednek, és hallottam, hogy mindkét csoport tagjai gyötörődnek: ezt okozzák a háborúk, de itt túlléptünk a háborúkon, ez már nem háborúzás, ez terrorizmus!

Kérem, haladjunk előre a békéért, imádkozzunk a békéért, imádkozzunk sokat a békéért. Az Úr tegye rá a kezét, az Úr segítsen megoldani a problémákat, és ne vigyük tovább

A Szentatya szegényekkel ebédelt együtt

Több mint 1200-an várták a pápát november 19-én a VI. Pál Teremben, hogy együtt ebédeljenek a szegények világnapja alkalmából.

Az Úrangyala imádság után kezdődött az ebéd. A Szentatyát már várták a vendégek, üdvözölték, leültek vele az asztalokhoz. A szegények és kísérőik, összesen több mint 1200 ember, megtöltötték a VI. Pál Termet, amelyet egy óriási, különleges étteremmé alakítottak át erre az alkalomra. Ferenc pápa áldást mondott, majd halál adott Istennek a barátság pillanataiért, hogy mindannyian együtt lehetnek, köszönetet mondott az ételért és azokért, akik elkészítették.

A megterített, fehér és sárga virágokkal díszített asztaloknál fényképek és szelfik készültek, amelyek megörökítették a befogadás, a figyelem, a gondoskodás és a szeretet felejthetetlen pillanatait mindazok

számára, akik az év többi részében a város közonyától övezve az utcán élnek.

A Szeretetszolgálat Dikasztériuma által szervezett ebédet idén a Hilton Hotels ajánlotta fel. A menü úgy készült, hogy

mindenki számára megfelelő legyen, azoknak is, akik nem keresztények, és a vallási előírásaikat be kell tartaniuk. A ricottával és spenóttal töltött, parmezánszósos cannelloni után a vendégek párolt fehér húsgombócot kaptak paradicsomos-bazsalikomos szószban, karfiolpürével, majd desszertnek tiramisut és aprósüteményt.

Távozás előtt Ferenc pápa megáldotta a vendégeket, és köszönetet mondott azoknak, akik segítettek az ünnepi ebéd megszervezésében és felszolgálásában, azoknak, akik anyagilag segítettek abban, hogy az ebéd megvalósulhasson, és természetesen mindazoknak, akik jelen voltak és együtt ünnepeltek.

Forrás és fotó: Vatican News
Fordította: Thullner Zsuzsanna

feledkezzünk meg a kitartó imádságról azokért, akik a világ számos részén dúló háborúktól szenvednek, különösen is a meggyötört Ukrajnáért, valamint Izrael és Palesztina drága népeiért! Ma reggel két delegációt fogadtam, egy izraelit, akiknek rokonait túszként tartják Gázában, és egy másik,

azokat szenvedélyekkel, amelyek végül mindenkit megölelnek. Imádkozzunk a palesztin népért, imádkozzunk az izraeli népért, hogy jöjjön el a béke! – kérte Ferenc pápa, majd áldását adta a jelenlévőkre.

Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Vatican News

Az Egyház útja

Pasztorál-kateketikai konferencia a tíz évvel ezelőtt megjelent *Evangelii gaudium* apostoli buzdításról

(Folytatás az 1. oldalról)

A konferencia Kiss-Rigó László megyéspüspök ünnepi köszöntőjével vette kezdetét. Az *Evangelii gaudium* megjelenésének jubileuma alkalmából rendezett konferencia bevezető előadását Michael Wallace Banach érsek, apostoli nuncius tartotta. Kontextusba helyezte a dokumentumot, felmutatva annak kapcsolatát a korábbi apostoli buzdításokkal és a Szentatyá áprilisi magyarországi apostoli útján elmondott beszédeivel. Röviden ismertette az *Evangelii gaudium* témáit, kiemelt figyelmet szentelve a következő négy alappillérnek: az idő a tér felett áll; az egység legyőzi a konfliktust; a valóság fontosabb az eszménél; az egész több mint a rész. *Egy pápaság az Evangelii gaudium alatt* címmel mutatta be, hogyan hatotta át az elmúlt tíz évet Ferenc pápa „evangelizáció iránti szenvedélye” és az Egyház missziósabbá tételéért hozott reformok sora. Végül továbbgondolásra szánt kérdésekkel zárta előadását: Irgalmasságot gyakorló közösség vagyunk? Hogyan fejezzük ki ezt? Szolidárisak vagyunk-e? Hol van a konkoly a közösségi életünkben? Befogadók vagyunk? Vallásfogyasztók vagy aktív tanítványok vagyunk? Mi az a három bátor és kreatív lépés, amit mint evangelizáló közösség tennénk?

Kisnémet Fülöp OSB, a római Gregoriana Pápai Egyetem hallgatója azt a pápai dokumentumot meghatározó szellemi háttérrel mutatta be, amelyből Ferenc pápa (a korábbi Bergoglio bíboros) is táplálkozik. A latin-amerikai egyház lelkipásztori törekvésein végigtekintve azt állapította meg, hogy Ferenc pápa az *Evangelii gaudium* kezdetű apostoli buzdításában több évtizedes lelkipásztori útkeresést foglalt össze. Az előadó szerint a zsinat utáni „latin-amerikai laboratórium” működésébe való betekintés az egyik legjelentősebb értelmezési kulcs az *Evangelii gaudium* értő olvasásához és Ferenc pápának a szinodálisabb Egyházzal alkotott víziójának megértéséhez. Latin-Amerikában az egyik legjelentősebb irányzat, amely Bergoglio bíborosra is hatott, a „nép teológiája”. Ezt a népet a közös történelem és a közös kultúra alakította. A közös kulturális ethosz leginkább a szegény emberek mentalitásában, mindennapi életében érhető tetten, vallásosságuk – a népi jámborság – képes arra, hogy evangelizáljon. A nép teológiája komolyan veszi a szegények társadalmi helyzetét, hangsúlyozza a társadalmi felelősségvállalás szükségességét, és vallja a szegények előnyben részesítésének elvét. Aktualizálja a misszió előtt álló kihívásokat is: az Egyház tagjaiként mindnyájan misszionárius tanítványok vagyunk, akiket a Jézus Krisztussal való találkozás öröme serkent a küldetésre. Az Egyház leginkább a missziós küldetéshez való folytonos visszatérés révén talál önmagára; a tanítványi lét indít el minket a világba, hogy a társadalomban kibontakozzék az evangelizáció műve.

Janka Ferenc, a Gál Ferenc Egyetem rektorhelyettese *Az öröm mint életalakító erő* címmel tartott előadást, amelyben rámutatott, hogy Ferenc pápa apostoli szolgálata, stílusa szorosan kapcsolódik az öröm témájához, s ezáltal szervesen illeszkedik az ó- és az újszövetségi kinyilatkoztatáshoz, az Egyház tanításához és liturgiájához, valamint elődei megnyilatkozásaihoz. Janka Ferenc interdiszciplináris megközelítést választott, segítségül hívta az etika, a bölcelet és a pszichológia tudományát, ahogyan a *Szentírás* tanítását is ahhoz, hogy megvizsgálja, mi a valódi öröm, és hogyan juthat el az ember annak megtapasztalásához. A keresztény erkölcsi megközelítésben a hit, a remény és a szeretet öröme áll szemben a hitetlenség perspektívatlanságával, a reménytelenség kilátástalanságával és a szeretetlenség magányával. Az öröm kitüntetett forrása a kapcsolat: Istennel, a másik emberrel, önmagunkkal és a teremtett világgal. Ezekben a kapcsolatokban egyre jobban megismeri magát az ember, és megéli a külső és a benső közötti egység intenzitását, intimitását. A másik szeretetét megtapasztalva tanul meg szeretetet adni és elfogadni. Ez az öröm áramlása. A valódi – a természet-

magatartásából fakadhat. Bakó László, aki hét éve vesz részt a temesvári püspöki bíróság munkájában, hangsúlyozta: fontos, hogy a Katolikus Egyház egyik elengedhetetlen ismertetőjegye legyen az őszinteség. „Bátran mérlegre lehet-

Janka Ferenc, a Gál Ferenc Egyetem rektorhelyettese

Serfőző Levente, a Szeged-Csanádi Egyházmegye oktatási helynöke

adása, vagyis az, hogy Isten jelenlététől átalakított életem minden mozzanatával hozzájáruljak ahhoz, hogy másokhoz is elérjen Isten gyógyító közelsége, meghívó szava. Ez a találkozás örömeiből fakadhat. Egyházként is erre a misszióra

Erre minden megkeresztelt embernek készen kell állnia, és hogy sikeres legyen, lelkesedéssel, kreativitással kell megvalósítani a mindennapi életben.

Sergio Pérez Baena, a Salamancai Pápai Egyetem pasz-

keresi a helyét a magyarországi, illetve a térségbeli politikai retorikák keresztüztüében. Ahhoz, hogy kiutat találjon a politikai ideológiák szorításából, ki kell emelkednie az aktuálpolitika dichotomikus gondolkodási szerkezetéből, és a szakértábor-mentális támogatása helyett valami más lehetőséget kell felmutatnia. A magyarok életét a nagy globális feszültségek gyakran csak áttételesen határozzák meg, a világpolitikai és világegyházi folyamatok azonban hatnak ránk. A politikai kérdések mentén kialakuló polarizáció egyre erőteljesebben jellemző hazánkban is, a megosztottság a hétköznapiak része lett. Az együttélés lehetőségebe vetett bizalom lelkületének kialakítása és megújítása ma úgy hiányzik a hazai közösségi életünkben, mint egy falat kenyér – fogalmazott az előadó.

Andrea Riccardi történész, a Sant'Egidio Közösség alapítója a kereszténység megbékélést elősegítő szerepét sürgeti, erről ír *Együttélés* című könyvében is. A kereszténység akkor válhat az együttélés katalizátorává, ha vállalja a párbeszéd kockázatát, vagyis szembe tud nézni a másik különbözőségével, és megpróbál sokrétű viszonyt létrehozni vele, felfogva érdekeit és irányultságát. A párbeszéd, a találkozás, a közösség vállalása méltó keresztény jövőkép lehet – mondta az előadó.

Gájer László hangsúlyozta, hogy a legutóbbi magyarországi népszámlálás adatai sokakban bizonytalanságot és félelmet keltenek. Bölcs volna most derűs alázattal állni ezekhez a számokhoz, és megpróbálni önmagunk és a külvilág felé is akkorának mutatkozni, amekkorák valóban vagyunk. A nagy épületek és az intézményrendszer törekény emberek – olykor kimerült papok – vállalt nyomja, nem kínálva nekik otthont, sem spirituális teret – fogalmazott az előadó.

Napjaink „dübörgő, haszonorientált” világában a viszonyítási pont a vallás, a hit lehet, amely az imában közvetíti azt a megtapasztalást, hogy „van valaki, aki elhívott, aki meghallgat téged”. Az Egyház feladata, hogy tanítsa az embereket arra, hogyan imádkozzanak. „A harmadik évezred Egyházának imádkozó Egyháznak kell lennie. Az ima tapasztalata tud túlmutatni megosztottságainkon” – mondta a teológus. Csökkenhet a kereszténység társadalmi, kulturális vagy politikai jelentősége és befolyása, ám mindez nem sokat számít. Ha azonban az ima elvész vagy meggyengül, akkor lehet a kereszténység bármilyen befolyásos, az egész mégsem ér semmit, és nemcsak üres, de veszélyes is. Megélni és tanítani az imát: ennek a feladatnak az elfogadása a magyar Egyház belépője a harmadik évezredbe.

Trauttwien Éva
Fotó: Lambert Attila

feletti – öröm az, amit a nehéz pillanatok, a kereszttel terhelt időszakok sem tudnak tönkretenni, elvenni. Ez abból a személyes bizonyosságból születik, hogy végtelenül, mindent meghaladó módon szeretnek bennünket.

Bakó László, a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Római Katolikus Teológiai Karának oktatója pasztorális irányváltást sürgetett. Ferenc pápát idézte: át kell formálni mindent, szokásokat, nyelvezetet, stílusokat, valamennyi egyházi struktúrát, hogy azok a mai világ evangelizálására alkalmas csatornává váljanak. Ennek a frissesség, az őszinteség, az öröm és a könnyedség, az emberközpontúság és a valóságlátás jegyében kell megtörténnie. A frissesség a szüntelen megújulásból, a nap mint nap újrakezdő, újratanuló ember

tó tanításában. A pasztorális irányváltás lényeges eleme az emberközpontúság is, a figyelem az emberre egyenként és közösségként. Az első az Istennel való személyes kapcsolat, s ebből szorosan következik a közösségi kapcsolat is. Mind ezt a realitás ismeretében, a valósággal való találkozásban kell gyakorolni – mutatott rá az előadó.

Keszeli Sándor, a Katekézis Nemzetközi Bizottságának tagja arra figyelmeztetett, hogy hagyományos kezdeményezéseivel az Egyház mindössze a fiatalok négy százalékát éri el. Az előadó a Ferenc pápa által képviselt utat mutatta be, és arról beszélt, hogy a pápa egyéni és közösségi megtérésre hív. Egyenként annak a felismerésére szólít, hogy a keresztény ember létének alapvető értelme a hit tovább-

Ubaldo Montisci, a Pápai Szalézi Egyetem professzora előadásában hangsúlyozta: a lelkipásztorkodásban az örömhír első hírüladása kiváltságos helyet foglal el, hiszen ez tartalmazza a fő üzenetet, amelyet különféle módokon újra és újra meghallgat majd a megtérő, a lelkipásztornak pedig újra és újra hirdetni kell a katekézis során. Ez az az üzenet, amelyet „minden férfinak és nőnek, s köztük a legszegényebbeknek is” joguk van hallani. Tartalma a kérés. Hírül adójának „Lélekkel evangelizáló” kell lennie, aki az élet bármely helyzetében kész az örömhír hirdetésére, jelen van az emberek életében minden „útkereszteződésében”, és tudja, hogy a hirdetés „szent és profán helyeken” egyaránt megvalósulhat. A hit átadása személyes, lélektől lélekig hat.

szolgálatát, s ezzel a katekizist az evangelizáció középpontjába helyezte. „A katekétá olyan megkeresztelt személy, aki hallgatja az Úr hívását, körülnéz, és a közösség stabil szolgálatába állítja magát” – idézte az előadó a pápát. A motu proprio kifejti továbbá, hogy a katekétá mint hitoktató, tanító elsősorban arra hivatott, hogy továbbadja a hitet az első ígehirdetéstől a tanításon át, amely tudatosítja a Krisztusban való új életet, és felkészíti a keresztény beavatás szentségeire. A katekétá tehát társ és kísérő, aki az Egyház nevében oktat – olvasható az *Antiquum ministerium* 6. pontjában.

Gájer László, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem docense előadásában a magyar Egyház útjára tekintett rá. Mint mondta, a hazai Katolikus Egyház egy ideje már

A BIBLIA ÜZENETE

Éberség

Mk 13,33-37

„Éberség, elvtársak!” – ismerősen csenghetnek Virág elvtárs szavai, amelyekkel egyik monológját zárta a nemzetközi helyzet fokozódása tárgyában.

A tanú című filmben elhangzott felhívás első hallásra hasonlíthat az advent első vasárnapi evangélium többször elismételt felszólítására: „Legyetek éberek”, vagy amint a *Vulgátán* alapuló fordításokból ismerős lehet Jézus szava: „Virrasszatok!”

E két éberség hasonlít ugyan, mégis teljesen más: Virág elvtárs ébersége az állandó paranoiás félelem nyugtalansága, rettegés az ellenségtől. Igaz, a Jézus által parancsolt virrasztás eredete is egyfajta üdvös nyugtalanság, ám ez a keresztény életet alapvetően meghatározó feszültségből fakad. A keresztény ember időben, ebben a földi világban él, időbeli célokért tevékenykedik teljes erőbedobással, ugyanakkor valami időn kívülinek a reménye élteni; tudja, hogy ez a világ úgy, ahogy van, ideiglenes, és teljes átalakulásra szorul.

Mégis, Jézus dicsőséges második eljövetele, annak intenzív várása és az, hogy nekünk nincs itt maradandó városunk, nem túlzottan felkapott témák manapság sem a prédikációban, sem a keresztény életünkben. E világ kiszámítható körülményeit – legyenek azok bármilyenek – mégiscsak komfortosabbnak érezzük, és jobban kiismerjük magunkat bennünk. Itt szeretnénk állandóságot, ebben a világban szeretnénk nagyot, maradandót alkotni, átörökíteni magunkat.

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (154.)

A sokféle utazási lehetőség között ma talán nem annyira jelentős – és főleg nem annyira félelmetes – a tengeri hajókon való utazás, mint az ókori időkben. Régen jobban átérezték az emberek a közmondásossá vált komoly figyelmeztetés tartalmát: „Nem tudsz imádkozni? Szállj tengerre, és megtanulsz!” A régi vitorláshajók és lélekvesztők idejében mennyire igaz és mennyire szívhez szóló volt ez! Ámde az imádság a mai tengerjáró luxushajók idejében sem veszít a jelentőségéből. Szertartásainkban – a Szent Liturgiában is – a nagy ekténia egyik könyörgése kifejezetten a „hajózőkért, utazókért” szól. Emellett a görögkatolikus szerkönyvünkben található egy olyan imádság is, amelynek címe: „A tengeren utazókért.” Egyformán érvényes ez a turistákra, a hivatásból vagy munkavégzés céljából tengerre szállókra.

A „Könyörögjünk az Úrhoz” felszólításra és az arra adott „Uram, irgalmazz” válaszra következik az áldozópap által mondott ima. Az elején álló „Uralkodó Uristenünk” Jézus Krisztusra vonatkozik. Ez egyrészt kikövetkeztethető a szövegből. Másrészt pedig a záradék ad rá teljes bizonyosságot, amely így szól: „Mert téged illet minden dicsőség, tisztelet és imádás, az Atyával és Szentlélekkel együtt, most és mindenkor és örökkön örökké.”

Az imádság szövegében a pap tehát Jézus Krisztust szólítja meg az idézett módon. Mielőtt a kérését előterjesztené, a bizánci egyház hagyománya szerint, jóindulatának megnyerésére irányuló tényeket sorol. Valójában három ilyen evangéliumi eseményt idéz. Először ezt

Nem valljuk be, de talán nem is hiányoljuk túlzottan Jézus dicsőséges visszatérését. Minek siettessük azt, ami úgyis eljön, ha tetszik, ha nem? Nem hiányzik, hogy bármi váratlan összezavarja a földi életünkben végre megteremtett rendet, irányokat, terveket... Elvégre Jézus ígérete szerint velünk van, itt van az Egyház, itt vannak a szentségek, ezek valódi utak az Úrhoz, és valódi az ő jelenléte... De ez még nem a teljesség. Csak annak elővételezése.

Aki virraszt, aki éber, az figyel, mert készen akar állni – valami más is leköti a figyelmét azon túl, ami itt és most megfogható. Aki virraszt, az annak szenteli idejét, kényelmét, figyelmét, aki még nincs itt teljesen, de már személyesen megmutatta magát. Aki virraszt, nem adja át magát teljesen annak, ami e világé, bármennyire jó, szép és érdekes is az önmagában. Aki valóban virraszt, nem azt teszi, ami e világ logikájából következne, mert aki felvillantotta magát, az jobban vonzza, és vonzása valóságosabb, mint bármi, ami itt és most látható. Hogy ne vágyná ennek a jelenlétnek a teljességét?

Az advent, sőt az új liturgikus év kezdetén meglepő lehet, hogy nem a gyermekségtörténet eseményeit állítja elénk az Egyház, hanem Jézus második, dicsőséges eljövetelének várására irányítja tekintetünket. Jézus felszólítás – Virrasszatok! – Isten és az örök haza utáni lelki éhségünket akarja felébreszteni. Hogyan a szentmise introitusa éneklí: „Hozzád emelem a lelkemet, Uram.”

Deák Hedvig OP

mondja: „ki együtt hajóztál szent tanítványaiddal és apostolaiddal”. Másodsor: „eltiltottad a szél-viharokat”. Harmadszor pedig: „kegyes voltál a tenger hullámait lecsendesíteni”. Az ima ugyan nem adja meg a szentírási helyeket, de Jézus életéből mindenki ismerheti ezeket az eseményeket.

A kérések azután három koncentrikus körben jelennek meg, és egyre intenzívebben szólnak. Az első kör a fizikai értelemben vett tengeri utazást idézi: Az Úr hajózzon együtt e hajózókkal is; minden ellenséges vihart megfékezvén támasszon kedvező szeleket (íme, a vitorláshajók régi kora!), mindenhol legyen a vezetőjük. Ehhez csatlakozik egy magasabb szintű gondolat: „hárítsd el tőlük minden kísértés ármányát”. A második kör még mindig a tényleges utazásról szól, de már azt említi, hogy a hajózők „örömmel térjenek vissza”, miután „az általuk megkezdett dolgot szándékuk szerint” jól elvégezték. A harmadik kör pedig már lelki szintre emelkedik, amikor a pap azt kéri benne az Úrtól, hogy „a hajózőknak összes dolgaikban” nyújtsa kegyelmét.

A rövid kis szertartás azzal zárul, hogy keresztcsókolás közben a pap szentelt vízzel hinti meg az utazásra indulókat, illetve áldást ad rájuk.

Biztos, hogy tényleges tengeri utazásról és valódi tengeri utazókról van itt szó. De talán megengedhető az is, hogy magasabb szinten gondolkodjunk: az Egyház hajójában utazunk, és ahhoz kérjük a segítséget a mi Urunktól, hogy eredményes legyen az utunk, amely a mennyei kikötőben ér véget. Ez azonban tényleg csak eszmefuttatás, mert itt igazi tengeri utazókról van szó.

Ivancsó István

A hét liturgiája

B év

kegyelemmel teljes! Az Úr veled van.) – Énekrend: Ho 160 – ÉE 641, Ho 5 – ÉE 21, Ho 140 – ÉE 643, Ho 11 – ÉE 16.

DECEMBER 9., SZOMBAT – Szent Juan Diego Cuauhtloatzin, guadalupai látnok emléknapja (Natalia, Filótea, Valéria) – Iz 30,19-21.23-26 – Mt 9,35 – 10,1.6-8.

DECEMBER 10., ADVENT 2. VASÁRNAPJA (A Loretói Boldogságos Szűz Mária, Judit, Lívia) – Iz 40,1-5.9-10 (*Készítsük az Úr útját a magunk és embertársaink szívében!*) – 2Pét 3,8-14 (*Mi új eget és új földet várunk.*) Mk 1,1-8 (*Keresztelő János hirdeti: Tegyétek egyenessé az Úr ösvényeit!*) – **Zsolozsma:** II. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 8 – ÉE 507, ÉE 413, Ho 8 – ÉE 8, Ho 133 – ÉE 503, Ho 6 – ÉE 10.

LITURGIAKOMMENTÁR

Az Eucharisztia tisztelete (161.)

Az úrnapi zsolozsma második esti dicsérete során a 110. (109.) zsoltárt imádkozzuk elsőként, pontosabban annak 1–5.7 verseit. A zsoltárt keretező antifóna az imaórák liturgiájában: *Az Úr Krisztus, aki pap örökké Melkizedek rendje szerint, kenyeret és bort ajánlott fel.* Énekelt formában: *Sacerdos in aeternum* (I. módus) kezdetű antifóna, amelynek szentírási forrásai: Ter 14,18–24; Zsolt 109,4; Zsid 7,17.

Zsoltárunk a szentíráskutatók szerint talán Jeruzsálem ősi, még jebuzita (királykoronázási) éneke volt, amelyet egy szakavatott teológus költő trónra lépési himnuszá alakított át, feltehetően Salamon király idején. A zsoltár két pillére a két prófétai orákulum (1,1b.4b). A zsoltár szövege iránti tisztelet, éppen messiási-prófétai jellege miatt, még a fogság utáni, király nélküli időben is megmaradt.

Templomi vagy házi próféta közvetíti a király számára Isten üzenetét: a király Isten jobbján, mellette, az ő oltalmazó keze alatt foglal helyet trónusán (vö. 1Kir 1,46; Zsolt 45,10; 132,12). A királyi méltóság sajátossága, hogy annak hordozója nem csupán politikai és katonai, hanem az Istennel való egyedülálló kapcsolata miatt egyúttal lelki, üdvösségközvetítő vezető is – a 2. zsoltárhoz képest ez utóbbi a 110. zsoltár többlete. A mindenkor és végső soron a messiási király egyben főpap is, mégpedig Isten határozata alapján, vagyis a trónra lépés jogán elnyeri a melkizedeki papi funkciót, s egyúttal jelképesen megkapja az Úrtól a jogart, amely jelképezi a négy égtáj fölötti uralmat. A király győztes hadvezér, aki ellenségének

fejére helyezi lábát (vö. Józs 10,24; Dán 6,14). A király az idők kezdetétől fogva és mindörökké a mennyi udvartartás része, az üdvösség közvetítője lesz. Az eszkatologikus messiási király Isten üdvtörténeti cselekedetei folytán az emberiség örök feje, és messiási birodalma az Isten országa lesz.

A kereszténység számára ez a zsoltár már sokkal többet mond, ugyanis Krisztus főpapi és királyi, a Sionon történő beiktatásáról énekel (vö. 1Sám 44; Iz 6; Jer 3,16–17; Mk 14,62; ApCsel 2,33–36; Róm 8,34; 1Kor 15,25; Ef 1,20; Kol 3,1; 1Pét 3,22). A 110. zsoltár az *Üjszövetség* egyik legtöbbet idézett zsoltára. A Márk 12,35–37 ilyen értelemben mérvadó szövegnek tekinthető: „Jézus azonban, amikor a templomban tanított, megkérdezte: »Hogyan mondhatják az írástudók, hogy a Krisztus Dávid Fia? Hiszen maga Dávid mondja a Szentlélek által: Így szól az Úr az én Uramhoz: 'Jobbom felől foglalj helyet, míg lábaid alá vetem ellenségeidet.' Ha maga Dávid Urának nevezi őt, akkor hogyan lehet a fia?« S a hatalmas tömeg szívesen hallgatta őt” (vö. Mt 22,41–46; Lk 20,41–44).

Érdekes a zsoltár utolsó verse is, amely mintha utalna Salamon felkenésére a Gichon-pataknál (vö. 1Kir 2,38–39; Ter 2,3), Gedeon és katonái történetére (vö. Bír 7,4kk), de újszövetségi értelemben eucharisztikus jellege és a Megváltó kereszthalálra történő prófétai utalása kétségtelen (vö. Lk 22,42; Jn 19,33–35; Fil 2,6kk).

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Szent Ambrus

December 7.

Apja Gallia pretoriánus prefektusa volt, halála után a család visszatért Rómába. Ambrus jogot tanult, mert hivatalnokpályára szánták. Sirmiumban Sextus Petronius Probus pretoriánus prefektus beosztottjaként teljesített szolgálatot. Probus 372–73-ban Aemilia-Liguria provincia kormányzójává nevezte ki, amelynek székhelye Milánó volt. A milánói püspökségben az arianizmus hívei és a Szentháromságot valló keresztények között komoly ellentét volt. 374-ben meghalt az ariánus Auxentius püspök, így meg kellett választani az utódját. A Milánóban köztisztletben álló Ambrus kormányzói minőségében jelen volt a bazilikában, megakadályozandó, hogy véres összecsapásra kerüljön sor. Miközben beszédet intézett a hívekhez, a hagyomány szerint egy gyermek így kiáltott: „Ambrus legyen a püspök!” És a tömeg egyhangúlag meg is választotta. Ambrus hevesen tiltakozott, mivel ekkor keresztelés előtt álló catekumen volt még. Ám a császári udvar nyomására végül engedett, megkeresztelkedett, majd pappá szentelték, így néhány nap alatt minden akadály elhárult püspökké szentelése előtt.

Csak későn ismerte meg a Bibliát és a keresztény tanítást, de a sztoicizmus és Cicero filozófiájának és kora aszketizmusának hatására már korán a keresztény erkölcsöt hirdette. Jelentős mértékben hozzájárult a nyugati egyház teológiai fejlődéséhez, hiszen öt megelőzően szinte valamennyi kiemelkedő teológus

keletről jött, és görög nyelven írt. Beszédeit tömegek hallgatták: Szent Ágoston képes volt Afrikából Milánóba utazni, hogy meghallgathassa, és prédikációi hatására tért, majd keresztelkedett meg (Ambrus keresztelte meg).

Ambrus vezette be az úgynevezett ambrozián liturgikus énekeket, melyeket Milánó és Lugano környékén ma is énekelnek. Himnuszokat is szerzett, ezek közül néhány a mai napig fennmaradt.

397 nagyszombatján hunyt el. Milánóban helyezték örök nyugalomra. Ünnepe december 7-én, püspökké szentelése napján üljük.

A legenda szerint – amelynek nyomán a méhészek védőszentjévé lett – a csecsemő Ambrus a házuk udvarán aludt, amikor méhek jelentek meg bölcsőjénél. Ellepték a gyermeket, bemásztak még a szájába is, mintha csak a kaptárba járkáltak volna ki-be. Anyja nagyon megrémült, és így kiáltott: „Ha ez a gyermek életben marad, nagy ember lesz belőle!” A kis Ambrusnak semmi baja nem lett, később, püspökkorában gyakran nevezték mézszájú prédikátornak.

L. K.

DECEMBER 3., ADVENT 1. VASÁRNAPJA (Xavéri Szent Ferenc áldozópap, Olívia) – Iz 63,16b-17.19b; 64,1.2b 3-8 (*Az alázatos lélek imája: Bárcsak megnyílna az ég, és mennyei Atyánk elküldené az üdvösséget.*) – 1Kor 1,3-9 (*Urunk, Jézus Krisztus megjelenését várjuk.*) – Mk 13,33-37 (*Legyetek éberek, mert nem tudjátok, mikor érkezik az Úr!*) – **Zsolozsma:** I. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 2, ÉE 501, 413, Ho 2 – ÉE 3–4, Ho 126 – ÉE 503, Ho 11 – ÉE 6.

DECEMBER 4., HÉTFŐ – Damaszkuszi Szent János áldozópap és egyháztanító emléknapja (Borbála, Barbara) – Iz 2,1-5 – Mt 8,5-11.

DECEMBER 5., KEDD (Vilma, Csaba, Sába, Sebő) – Iz 11,1-10 – Lk 10,21-24.

DECEMBER 6., SZERDA – Szent Miklós püspök emléknapja (Leontina, Gyopárka) – Iz 25,6-10a – Mt 15,29-37.

DECEMBER 7., CSÜTÖRTÖK – Szent Ambrus püspök és egyháztanító emléknapja (Ambrozia, Agaton) – Iz 26,1-6 – Mt 7,21.24-27.

Az igazi harcos a legvégsőig küzd

Lektorokat és akolitusokat avattak az Egyetemi templomban

Krisztus Király főünnepén, november 26-án a belvárosi Egyetemi (Kisboldogasszony-) templomban koncelebrált szentmise keretében a Központi Papnevelő Intézet hat növendékét lektorra, három növendékét pedig akolitusává avatta a szertartás főcelebránsa, Berta Tibor tábori püspök, Magyarország katonai ordináriusa.

A szertartáson Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök, a Központi Papnevelő Intézet (KPI) rektora, Puskás Attila, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának dékánja, Száraz László, a KPI spirituálisa, Lovassy Attila, a KPI prefektusa koncelebrált. Martos Levente Balázs a szentmise elején külön köszönetet mondott Berta Tibornak a szentmise bemutatásáért, és hangsúlyozta: osztoznak vele az örömben, hogy a katonai ordinariátus legelső papnövendéke is akolitusavatásban részesül, Woditsch Péter személyében. A KPI rektora üdvözlőbeszédét a következő fohással fejezte be: „Krisztus Királyhoz fordulunk, és kérjük, hogy az ő egyetemes, szelíd uralmát segítsen megértenünk, befogadnunk a szívünkbe, és jobban megvalósítanunk az életünkben.” Az evangélium *Szent Máté könyvéből* hangzott el az utolsó ítéletről (Mt 25,31–40). Berta Tibor személyesen szólította meg az avatandó akolitusokat és lektorokat: „Azért jöttem, hogy biztassalak, bátorítsalak és buzdítsalak benneteket: menjete tovább azon az úton, amelyre meghívást kaptatok.” Hangsúlyozta: ez az út sokszor nehéz, fáradságos, kimerítő, nyomasztó és verejtékes, de az igazi harcos a legvégsőig küzd. Sohasem adja föl, újból és újból nekifeszül, még akkor is, ha megtántorodik, megsebesül, megsebesül. A megtorpanás után újra

elindul, a megbotlás miatti megtántorodás után visszanyeri egyensúlyát, s ha elesik, föláll. Mindent megtesz annak érdekében, hogy soha ne győzzék le teljesen. Ismét és ismét nekivág az előtte álló feladatnak, annak a szolgálatnak, amelyre elkötelezte magát. A lektor- és akolitusavatás fontos állomás az áldozópapságra való készület útján – mondta a szónok. Az Úr „azzal bíz meg benneteket, hogy kovásként áthassátok a világot. Nem az egész világot, hiszen az képtelenség, hanem azt a környezetet, ahol vagytok: a ti világotokat, itt, a Központi Papnevelő Intézetben és mindenekelőtt a saját személyiségetek világát a tanulmányaitokban való előrehaladásban, a lelki életben való gyarapodásban, a spirituális fejlődésben, mind jobban törekedve arra, hogy elérjétek a szív tisztaságának boldogságát. Ez nagyszerű küzdelem, amelyben napról napra szembeülhet az ember gyengeségekkel, hibákkal, bűnökkel, de mindezek arra figyelmeztetik, milyen sok a tennivaló az Isten iránti elkötelezettség zárandokútján, s hogy a harcos küszködés egy pillanatra sem adható föl” – fogalmazott a püspök. Kifejtette: a felavatandó akolitusokra és lektorokra óriási és szép feladat vár korunkban, amikor az Egyház és tagjai, mi magunk sorozatos és erős támadások közepette élünk. Ki vagyunk téve az elsoványítás veszélyének és azoknak az elvilágiasításra kísérő törekvéseknek, amelyek felelőtlenül bomlasztanak, szét akarnak feszíteni minden rendet, tekintélyt, le akarnak rombolni évezredek erkölcsi és etikai értékeit, normákat s kontinensek, országok, nemzetek és régiók hagyományát, kultúráját. Mindez egy háborúktól és fegyveres konfliktusoktól vergődő világban zajlik, ahol az emberek félelemmel és rettegéssel szemlélik a természeti katasztrófákat és a megannyi önpusztító

tevékenységet, amit nap mint nap tapasztalhatunk. A püspök arra kérte a leendő lektorokat és akolitusokat, hogy ebben a szép, de különös erő és akaratot igénylő feladatban minden igyekezetükkel figyeljenek Jézus Krisztusra, akit a keresztény misztika első mestere, Alexandriai Szent Kelemen sztratégosznak nevezett: „Te pedig, ha megragadott az Isten ismerete, és katona vagy, hallgass arra a hadvezérre is, aki meg fogja mutatni neked az igazságot!” – idézte a szónok az egyházatyát. A homília után a tábori püspök lektorra avatta Egyed Viktort, a Székesfehérvári Egyházmegye növendékét, Adorján Szabolcsot és Horváth Lászlót, a Szombathelyi Egyházmegye

növendékeit, Karnel Mario Cristiánt, a Temesvári Egyházmegye növendékét és a Váci Egyházmegye két növendékét: Serfőző Zoltán Rolandot és Utshalott Árpádot. A felavatott lektorok a könyvek könyvét, a *Szentírást* vehették át, hogy hűségesen hirdessék Isten igéjét, s így az „egyre jobban életté válik az emberek szívében”. A püspök akolitusává avatta Hasap Ferencet, a Székesfehérvári Egyházmegye növendékét, Csupor Mártont, a Szombathelyi Egyházmegye növendékét és Woditsch Pétert, a Katonai Ordinariátus növendékét. A felavatott akolitusok az Eucharisztia ünnepelésére előkészített kenyeret kapták, azzal az intelmmel: úgy éljenek, hogy méltóképpen szolgálhassanak az Úr és az Egyház asztalánál.

A szentmise végén, még a záróáldás előtt, Martos Levente Balázs segédpüspök, a KPI rektora felidézte *A fegyvertelen katona* című amerikai filmet, megjegyezve: „Mi nem vagyunk fegyvertelenek, bár néha annak érezzük magunkat.” Mégis, egy sokféle kísértéstől, feszültségtől terhes világban élve, mindennapi küzdelmeink közepette észre kell vennünk, hogy ott van a szívünkben – képletesen a kezünkben –, Isten, s maga Krisztus az, aki a kezünkbe adta magát. Az ünnepi szentmisén zenei szolgálatot végzett az Egyetemi templom Don Bosco ének- és zenekara.

Bodnár Dániel
Fotó: Merényi Zita

Minden adottságunk Isten ajándéka

Beöltöztetést, lektor- és akolitusavatást és admissziót ünnepeltek Győrben

A hagyományokhoz híven Krisztus Király ünnepét megelőző szombaton, idén november 25-én tartották – egyhetes lelkigyakorlat után – a győri Bremner János Papnevelő Intézet fontos ünnepét: püspöki szentmisében került sor a beöltöztetésre, a lektor- és akolitusavatásra, illetve a szentelés előtti admisszióra a győri Nagyboldogasszony-székesegyházban.

A Veres András győri megyéspüspök által celebrált szentmisén jelen voltak a szeminarium előljárói, többen a kispapok plébánosai és lelki vezetői közül, illetve a jelöltek szülei, testvérei és barátai.

A talentumokról szóló evangélium (Mt 25,14–30) felolvasása és a jelöltek szólítása után Veres András megyéspüspök prédikációjában a jelöltekhez fordult: Aki a talentumokat adja, az Isten. A talentum a

példabeszédben pénz, de átvitt értelemben képességet, tehetséget, adottságot jelent. A szolgálk ura nem egyenlőképpen, hanem kinek-kinek rátermettsége szerint osztja szét a saját vagyonát. Egyet kér: kamatoztassák a rájuk bízott összeget. Az első két szolga meg is tette ezt, hiszen tudták, ez a feladatuk. A harmadik azonban, aki nem volt kész a szolgálatra, elásta a talentumát, mert magával, az aggodalmaival és a félelmeivel volt elfoglalva. Amikor az úr visszatért, az első két szolga nagy örömmel ment a számadásra. A sikeres szolgálat örömmel töltötte el a szívüket. Magunkra vonatkoztatva mindezt tudatosítanunk kell, hogy minden adottságunk Isten ajándéka. Azért kaptuk, hogy mások javára fordítsuk, vagyis kamatoztassuk – hangsúlyozta a főpásztor. Hatalmas változást tud végbevinni bennünk Isten, aki meghív és alkalmassá tesz a szolgálatra. Aki két talentumot kapott, az is megduplázta a rábízott összeget. A közepes tehetségű emberben is Isten tevékenykedik. Akik ismerik az Urat, azok megismerik szeretetét, és vágyakoznak a szolgálatára. Egy, a hétközna-

pi életből vett példával a teljes önátadásra biztatta a kispapokat a főpásztor: „Mindnyáján bicikliztettek már. A nem elég keményre fújt kerékkal nehéz tekerni.” Az isteni szolgálatra való törekvés jeleként magára öltötte a reverendát Szanyi Norbert (Pécsi Egyházmegye). A szentmisében lektorra lettek a harmadéves kispapok:

Marton Balázs (Szombathelyi Egyházmegye), Mikó Gábor (Kaposvári Egyházmegye) és Szantner Tamás (Kaposvári Egyházmegye). A negyedéves papnövendékek közül Urbán Alexet (Nyitrai Egyházmegye), Fábián Andrást (Szombathelyi Egyházmegye) és Vida Attilát (Kaposvári Egyházmegye) akolitusává avatták.

Az ötödévesek közül Bősze Gábor, Graf Ákos és Kovács Gábor a Győri Egyházmegyébe, Brunczvik Mátás a Kaposvári Egyházmegyébe, Ollé Tamás a Nagyszombati Római Katolikus Egyházmegyébe nyert admissziót.

Forrás:
Győri Egyházmegye
Fotók: Ábrahám Kitti

Benső késztetés a bizalomra

Ifjúságnevelő vezetőképzők felelősei találkoztak Budapesten

Második alkalommal rendezték meg a Vezetőképzők Fórumát, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye területén működő ifjúságnevelő szervezetek vezetőképzőinek találkozóját november 18-án a budapesti Piarista Gimnáziumban.

A találkozón részt vettek az Emmánuel Község, a Szent András Evangelizációs Iskola, a Szentjánosbogar közösség, a Magyar Cserkészszövetség, a Kalazancius Mozgalom, a Magyar Katolikus Karizmatikus Megújulás Ifjúsági Szolgálata, a Magyar Schönstatti Fiú- és Lánymozgalom, a Műgyetemi Katolikus Közösség, valamint a Regnum Marianum közösség vezetőképzőinek felelősei.

A napot Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök nyitotta meg, aki a rendezvény fővédnökeként Cicerót és Ferenc pápát idézve („aki mer, az nyer”) a bátorságról beszélt. Meghívta a jelenlévőket arra, hogy merjenek ki lépni megszokott közegükből, akár azzal, hogy más közösségek felé is nyitnak.

Szavai után az esemény résztvevői születésnapja alkalmából köszöntötték a püspököket. A délelőtti főelőadójá Bellovics Gábor SJ volt, aki a *Cura personalis – lelkipozíciói fókuszú ifjúságpasztoráció* című előadásában először a közösségek és saját életünk istenközpontúságáról beszélt.

Kiemelte a vezetői lét kettősségét: a gyakorlatorientált vezetés mellett a személyközpontú kísérés elsőbbségét hangsúlyozta. Rámutatott arra, hogy a kísérés mindig lassabb folyamat. Hiszen míg a vezetőt a kitűzött célok elérése érdekli, addig a kísért az a szemléletmód vezérli a működésében, amely szerint „a világot lehet másképp is látni, mint ahogy én látom”. Ez teszi lehetővé a kísérés számára, hogy a rá-

bízottak mellé – mint emmauszi tanítványok mellé – szegődve a valóságot az ő szempontjukból is lássa.

Tulajdonképpen erre az attitűdre ad példát nekünk a szentháromságos Isten is: a megtestesüléssel ki akarja fejezni, hogy végtelenül fontos neki, hogy az én szemszögemből lássa az életemet. A kísérői elköteleződés hatására mindkét félben megerősödik, hogy a vezető gondoskodásának nem kell – sztereotípiászerűen – fojtogatónak lennie, hanem benső késztetés támad a kölcsönös bizalomra és az egy irányba való haladásra.

A jezsuita előadó elcsendesedésre hívta a résztvevőket, hogy átgondolják, saját istenkapcsolatuk fejlődésében kik és hogyan kísérték őket. Végül arra buzdította a jelenlévőket, hogy az

Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök imával nyitotta meg a rendezvényt

emmauszi tanítványok mintájára mondják ki az Istennel szemben támasztott elvárásaikat, mert különben soha nem lesznek igazán képesek életükben Istent a saját elképzeléseik elé engedni.

A délutáni szekcióbeszélgések keretében a gyermekvédelmi kerekasztal-beszélgésen Rudanné Németh Csenge, a Magyar Cserkészszövetség Fészek gyermekvédelmi munkacsoportjának felelőse állt a közös gondolkodás élére; a mentorálás-kísérés témakörébe Hélsz Katalin mentálhigiénés szakember, keresztény lelkipozíció vezetője be az érdeklődőket; míg a hitre nevelés területén Hervai Pál katekéta, mentálhigiénés lelkipozíció, családapa moderálta a beszélgetést. A tematikus szekciók csoportjai végül plenárisan is megosztották a tanulságokat.

A rendezvényt az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Ifjúsági Referatúrája szervezte Babos Áron ifjúsági referens vezetésével.

Forrás és fotó:
Esztergom-Budapesti Főegyházmegye
Ifjúsági Referatúrája

A tudásban, a hitben is növekednünk kell

Harmincéves a győri Apor Vilmos Katolikus Iskolaközpont

A győri Apor Vilmos Római Katolikus Óvoda, Általános Iskola, Alapfokú Művészeti Iskola, Gimnázium és Kollégium elindulásának 30. jubileumát ünnepelték november 17-én az intézmény korábbi és jelenlegi dolgozói, diákjai. Az ünnepség szentmisével kezdődött, amelyet Veres András megyéspüspök mutatott be.

Az ünnepi díszbe öltözött iskolaközpont aulája megtelt az alkalomra érkező vendégekkel, a megemlékező diákokkal és pedagógusokkal. Jelenlétével megtisztelte az ünnepséget Tristany De Juan Pablo Adolfo, a Mária Iskolatestvérek L'Hermitage Tartományának magyarországi képviselője; Rémi Véricel marista testvér, az iskola egykori igazgatója; Pergel Elza, Győr város alpolgármestere; Ruppertné Hutás Kinga, a Győri Egyházmegyei Intézményfenntartó Iroda igazgatója, valamint az egyházmegye oktatási-nevelési intézményeinek vezetői.

A szentmisén, amelyet Veres András győri megyéspüspök mutatott be, koncelebrált Benkovich Ferenc, Reisner Ferenc és Kálmán Imre.

A főpásztor szentbeszédében kiemelte: fontos, hogy hálával és szeretettel gondoljanak a mostani diákok az elmúlt harminc évben itt tanuló elődeikre, miként sok korábbi diák imádkozik a jelenlegi tanulókért. Veres András püspök híres Nobel-díjas tudósok gondolatait idézte, akik hatalmas tudásuk mellett mely hitet is rendelkeztek. A szentmise után jubileumi köszöntők, visszaemlékezések következtek.

Áder Ferencné intézményvezető ünnepi beszédében megfogalmazta, hogy az iskolaközpont nem pusztán falakból és osztálytermekből, hanem emberi kapcsolatokból és szívvel-lélekkel végzett munkából áll. Az itt eltöltött évek alatt a diákok nemcsak tudást, hanem életre szóló barátságokat is szereztek. Egy erős és összetartó közösség jött létre, mely tiszteli az alapítókat, szeretettel emlékszik a marista testvérekkel töltött időkre. A múltban kiépített hagyományokkal képes válaszolni a modern kor kihívásaira.

Benkovich Ferenc nyugalmazott püspöki biztos és iskolalelkész, az Apor Vilmos Római Katolikus Iskola Alapítvány elnöke köszöntőbeszédében a harminc évvel ezelőtti indulásra, az építkezésre, az első szülői értekezletre emlékezett.

A Mária Iskolatestvérek rendjét Tristany De Juan Pablo Adolf Adolfo és Rémi Véricel testvérek

képviselték. Beszédükben felidézték az első tizenöt évet, amikor a marista rend fenntartásában, szellemi irányításával működött az iskola.

A köszöntőbeszédet az ünnepi műsor követte. Hornung Emőke 12. évfolyamos növendék az iskolai jubileum tiszteletére verset írt, melyet Tolnai-Szabó Noel 4. osztályos tanuló mondott el.

Igényes műsort mutatott be az iskola nagykórusa Hontváriné Iván Gabriella karnagy, az alsó tagozatos diákok kórusa, Kovács Anna Zsuzsanna és Somfai Elemér karnagyok vezetésével.

Pongrácz Krisztián 7. osztályos tanuló szavalattal, Szilvágyi Mária 12. osztályos tanuló fuvolajátékával, Somfai Borka 12. osztályos tanuló versmondásával örvendeztette meg a közönséget.

Az ünnepségen fellépett az iskola néptánc-csoportja is.

Végül Áder Ferencné intézményvezető a jubileumi irodalmi és képzőművészeti versenyek eredményeit ismertette, és invitálta a vendégeket és diákokat is az iskolai könyvtárban megrendezett kiállítás megtekintésére.

Forrás: Győri Egyházmegye
Fotók: Ábrahám Kitti

„Ti vagytok a 21. század szentjei!”

Hatszáz fiatal kapott missziós küldetést Nyíregyházán

A misszió témája várta a diákokat a Fiatalok a Világ Élért Találkozó (FAVÉT) november 18-án, Nyíregyházán. A rendezvényen – amelyet 19. alkalommal szerveztek meg – a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye köznevelési intézményeiből több mint hatszáz 14 év fölötti fiatal vett részt. A találkozón közreműködött és a szentmisén énekével szolgált a Szent Imre-egyházközség kórusa.

A misszióról szóló Palánki Ferenc megyéspüspök elmélkedése a szentmisén, a vendég lelkipásztorok – Takács Tamás ezredes, a tábori lelkészi kar vezetője; Juhos Ferenc SVD verbita tartományfőnök-helyettes és Lourdu Raju Chavvakula dél-indiai származású verbita szerzetes pap – előadásai, a Katolikus Shalom Közösség misszionáriusainak tanúságtétele és a találkozó rendszeres elemei, a színvonalas, lenyűgöző misztériumjátékok a házigazda intézmény mintegy kétszáz tehetséges diákjának előadásában.

A *Boldogok, akiket értem üldöznek* című kis misztériumjáték fiktiiv történetét írta és rendezte Véghseő Tamás, a Szent Imre Gimnázium 12. A. osztályos tanulója. Az előadásban az

1951. február 22-én munkatáborba elhurcolt és ott mártírhálalt halt Stefano atya életének utolsó szakaszát dolgozták fel.

„Tegyetek tanítványommá minden népet!” – a Nagy Éva tanárnő és Nagy Csaba iskolalelkész rendezésében bemutatott nagy misztériumjáték Jézus Krisztus misszióparancsát dolgozta fel, és Szent István, az első keresztény vértanú halálától kezdve mutatta be a kereszténység terjedését a világban.

A kereszt jelében Szent István király is megtalálta a győzelmet a Koppany által elképzelt törzsiség és pogányság fölött. Láthattunk jelenetet Imre herceg halálát követően az ország Szűz Máriának történő felajánlásáról és a magyar nép kereszténnyé tételéről. A misztériumjáték jeleneteiben felsorakoztak a keresztény hitre megtért nemzetek, a szerzetesrendek, kiemelten a Szeretet Misszionáriusai és a farkast megszeli Assisi Szent Ferenc.

Az előadás elgondolkodtató, mely üzenetet közvetít – Szent II. János Pál pápa életéből vett – jelenettel zá-

rult. A Szentatya meglátogatta az elene merényletet követő Ali Agcsát a börtönben, és megbocsátott neki. Ezzel tulajdonképpen a megoldáshoz, a misszió, a küldetés legfontosabb mozzanatához terelve a nézőt,

akiben itt összekapcsolódhatott a két misztériumjáték, mert a megbocsátás feloldja a „Szabad vagyok, de a bűntudattól nem szabadulok” kis misztériumjáték záró gondolatát is. A megoldás az életre Isten irgalmas, megbocsájtó szeretete, „miképpen mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek...”. Ez a keresztény hitünk, a misszió központi üzenete, a küldetésünk alapja.

A találkozón csúcsa a püspöki szentmise volt. Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök megköszönte a jelenlévő atyák előadásait.

Nagyon örült annak, hogy a fiatalokat megérintették az elhangzottak.

A főpásztor elmélkedésének bevezető gondolataiban beszélt az első és egyetlen igazi nagy küldetésről, arról, hogy a mennyei Atya elküldte a Fiát hozzánk. A megtestesült Ige megjelent a földön és meghívott bennünket, hogy kezdjük el végre azt az életet élni, amire minden embert szán a mennyei Atya, vagyis az isteni életet, amely szeretetben eltöltött élet, Jézus Krisztus élete.

Megismerni az igazságot, Jézus Krisztust, ez az üdvösség. Ő azt akarta, hogy minden ember üdvözljön és az igazság ismeretére jusson. Nem elég ehhez a tudás. Persze kell, hogy megismerjük a *Szentírást*, a kinyilatkoztatást. Az emmauszi tanítványok tökéletesen elmondják Jézus életét, aki nagyhatású próféta volt Isten és az emberek előtt, de a nép vezetői halálra ítélték, keresztre feszítették, és meghalt. Arról is tudtak, hogy az asszonyok, akik a sírnál jártak, azt mondták, hogy Jézus él. Tulajdonképpen végigmondták a hitvallást, de reménység nélkül.

Milyen a mi hitünk? Van-e benne reménység? Tudunk-e úgy reménykedni, hogy minden rosszon, szomorúságon átsegít bennünket az Isten, hiszen ezért jött el. – mondta a szónok. Jézus azt akarja, hogy a szívünk lángra lobbajon, ismerjük meg őt, reménységgel olvassuk a *Szentírást*, gondoljunk a hit igazságaira, és ebben mélyedjünk el.

Tizenkét egyszerű ember elterjesztette az evangéliumot az egész, akkor ismert világon. Balás Béla nyugalmazott kaposvári püspök mondta: egyetlen sókristály a nyelvünkön, és tudjuk milyen a sós íz. Elmegyünk egy nyitott ablak előtt, kihallatszik egy hangfoszlány a himnuszról, és tudjuk, hogy győztünk az olimpián.

Ilyen sókristályok, hangfoszlányok legyünk, lángoló szívvel tegyünk tanúságot hitünk alapigazságairól, arról, hogy az ember örök életre van hivatva, és a halállal nem ér véget az emberi élet. Menjünk el mi is misszióba, segítsük azokat, akik velünk élnek! Legyünk kedvesebbek, jobbak, ismertessük meg velük, hogy Isten végtelenül szeret minket! – buzdította a fiatalokat Palánki püspök.

Forrás és fotó:
Debrecen-Nyíregyházi
Egyházmegye

Szent Erzsébet ünnepén Pozsonyban

Fábry Kornél püspök volt a Kék templomban megtartott szentmise szónoka

Immár hagyomány, hogy Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepe alkalmából Pozsonyban a Lechner Ödön által tervezett, Erzsébet tiszteletére szentelt szecessziós Kék templomban gyűlnek össze magyar szentmisére a helyi és a környékről vagy távolabbról érkező hívek. Molnár Tamás pozsonyi magyar lelkipásztor november 18-án 10. alkalommal szervezte meg az ünnepet, Stanislav Zvolenský pozsonyi érsek áldásával.

A liturgia elején a pozsonyi Szent Erzsébet-plébániatemplom plébánosa, Marián Král esperes üdvözölte a vendégeket, köztük a szeptemberben

noka volt. A plébános örömet fejezte ki, hogy e szép hagyományt évről évre méltóságos ünnepeléssel folytatja a helyi magyar közösség.

püspökké szentelt Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspököt, aki a szentmise főcelebránsa és szó-

Fábry Kornél püspök homíliájában az irgalmas segítségnyújtás fontosságáról szólt, példaképül ál-

lítva a Pozsonyhoz is kapcsolódó Árpád-házi szentet, aki minta a mai ember számára is. Jelenleg is sok ember szorul segítségre, embertársi támogatásra. Fontos azonban a megkülönböztetés, a valódi szegénység felismerése, hiszen nem mindenki szegény, aki annak látszik, és fordítva. Ezért a testi-lelki irgalmasság cselekedeteit bölcsen kell gyakorolni – emelte ki az esztergom-budapesti segédpüspök.

A helyi magyar közösség lelkipásztor, Molnár Tamás a szentmise végén köszönetét fejezte ki minden együtt imádkozó testvérnek. Külön köszönetet mondott Fábry Kornél püspöknek, aki a budapesti 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való készüllet elején, a rendezvény főtitkáraként már járt Pozsonyban lelkesíteni a híveket, tavaly pedig a Szent István-napi magyar szentmise főcelebránsaként a székesegyházban, vagyis az egykori koronázódómban tartott hálaadó szentmisét az eucharisztikus kongresszusért és annak lelki gyümölcseiért. A pozsonyi magyar lelkipásztor örömet fejezte ki, hogy már mint püspököt láthatták vendégül Fábry Kornélt; felelősségteljes szolgálatához sok kegyelmet kívánt, és a közösség további imáiról biztosította.

Molnár Tamás megemlítette, hogy a pozsonyi magyarok lelkipásztoraként immár tizedik éve a szervezője ennek az ünnepnek, amelyet a covid-járvány idején sem kellett elhalasztani. Évtizedes szervezői munkája megkoronázásának nevezte, hogy idén magyar püspök celebrálhatta a hagyományos Erzsébet-napi magyar szentmisét a pozsonyi Kék templomban.

A szentmisén – szintén a hagyományt folytatva – ismét a gútori templomi énekkar teljesített zenei

szolgálatot, Pogány Lajos orgonistával és Farkas Gábor kántorral az élen. Felcsendült az Úrral való egység imája, amelyet épp a szentmise főcelebránsa zenésített meg.

A püspöki záróáldás után a pápai és a magyar himnusz hangzott el. A templom előtti téren a helyi hívek vendégszeretetének köszönhetően agapé várta az ünnepen részt vevőket.

Forrás és fotó: Pozsonyi Magyar Katolikus Közösség

Törődés egymással az éltető közösségben

Megújult a kántorjánosi görögkatolikus templom

Szocska A. Ábel nyíregyházi megyéspüspök november 19-én megáldotta a Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyei Kántorjánosi Istenszüllő születése titulusú, megújult görögkatolikus templomot és a szintén felújított haranglábat.

Ferenc pápa azonban az egyik apostoli buzdításában azokra az apró részletekre hívja fel a figyelmet, amelyekre maga Jézus irányította rá tanítványai tekintetét: elfogy a bor az ünnepen; hiányzik egy bárány; az özvegyasszony utolsó fillérjét dobja a perselybe; tartálékolni kell az olajat a fáklyákhoz arra az esetre, ha késik a vőlegény.

„Azt a közösséget, amely figyel a szeretet apró részleteire, amelynek tagjai törődnek egymással, megszenteli az Úristen. Mert ezek az apró részletek, amelyekre Jézus felhívja a figyelmünket, vigasztaló módon tapasztalhatók meg Isten különleges kegyelmében. Krisztus által mennyei Atyánk az apró dolgokat is meg tudja áldani és sokasítani” – idézte a Szentatya gondolatait Szocska Ábel püspök. A főpásztor visszamemlékezett azokra az apró figyelmességekre és áldozatokra, amelyeket a hívektől kapott a szolgálati ideje alatt.

A kántorjánosi görögkatolikusok apró közösség kicsiny templommal, de annál kedvesebbek Isten színe előtt – hangsúlyozta a püspök.

A templom felújításához adakoztak a hívek, a Kántorjánosi és a szomszédos településen élő jóakarú emberek, még a református közösség is: segítettek munkával, imával, pénzzel, süteményfelajánlással, virággal, új olvasóállvánnyal. Ezekkel az áldozathozatalokkal és az egyházmegye támogatásával az elmúlt hat évben megújultak a nyílászárók és a templom homlokzata, elkészülhetett a templombelső teljes festése, új életet kapott a bejárat, megújult a haranglábat, a harang és annak elektronikája is.

A szertartás végén az egyházközség képviselő-testületének egyik tagja a közösség nevében köszöntötte Szocska Ábel püspököt, a református testvérek pedig énekkel ajándékozták meg.

Forrás: Nyíregyházi Egyházmegye
Fotó: Zadubenszki Norbert

A meghívott vendégek közül korábban sokan voltak szolgálattevők az egyházközségben, vagy jelenleg végeznek lelkipásztori szolgálatot a kerületben.

A szertartás a templom előtt kezdődött, ahol Szocska Ábel püspök megáldotta a templomot és a haranglábat. Ezután a templomban ünnepelt búcsúi Szent Liturgián a főpásztor „a szeretet apró részleteire” hívta fel figyelmet. Hiszen „az ember nagyon sokszor csak arra figyel, ami rendkívüli vagy kiemelkedő. Talán a szívünkbe van beleírva ez, szeretnénk nagy dolgokat cselekedni életünkben” – mondta a nyíregyházi megyéspüspök. – Krisztusnak is felfoghatalatlan mértékű és jelentőségű cselekedetei voltak: halottakat támasztott fel, lecsendesítette a vihart, megszorította a kenyeret, s maga mondta a tanítványainak, hogy ők még ezeknél is nagyobb tetteket tudnak majd véghez vinni.

A kolozsvári egyetem díszdoktora lett Arturo Sosa jezsuita generális

A kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem (BBTE) a Római Katolikus Teológia Kar és a Görögkatolikus Teológia Kar közös előterjesztésére díszdoktori (doctor honoris causa) címet adományozott Arturo Sosa Abascalnak, a Jézus Társasága általános előjárójának. A november 17-én tartott avatáson Diósi Dávid, a BBTE Római Katolikus Teológia Kara dékánja mondott laudációt.

ő tette: a szolidaritásban való megtestesülés által, alulról. Az Egyház az elveszett világtól való megóvásáról és a párhuzamos intézményesülés kiépítéséről továbblépett az önmaga megmentése felé azáltal, hogy hozzájárul a világ megmentéséhez.”

„A II. Vatikáni Zsinat utáni négy latin-amerikai püspöki konferencia

Az ünnepségen jelen volt Kovács Gergely gyulafehérvári érsek, Böcskei László nagyváradi megyéspüspök, Kerekes László gyulafehérvári segédpüspök, valamint a görögkatolikus egyház képviseletében Claudiu Pop kolozsvár-szamosújvári megyéspüspök és Cristian Dumitru Crişan balázsfalvi segédpüspök, továbbá a két kar tanárai, diákjai, az egyetemi, a kulturális élet személyiségei, szerzetesek, papok, hívők és érdeklődők.

Az ünnepség elején Daniel David, a BBTE rektora a kolozsvári jezsuita oktatásról mint az egyetem előzményéről beszélt, és hangsúlyozta: e történelmi jelentőségű kapcsolódás mellett Arturo Sosa Abascal nagyszerű személyisége, tevékenysége indokolja, hogy a nagy múltú tudományegyetem díszdoktorainak sorában legyen. Az intézmény számára megtisztelő, hogy a generális elfogadta a címet.

Laudációjában Diósi Dávid dékán Báthory Kristóf erdélyi vajdának a kolozsvári magisztrátushoz intézett, 1580. május 5-én kelt levelét idézte: „Elhatároztuk, hogy országunkban, Kolozsvár városában, a tudomány előmozdítása és az ifjúság közt a szabad mesterségek elterjesztése végett a jezsuiták kollégiuma felállíttassék és megépíttessék, azt óhajtva, hogy ennek a városnak mindig is legnagyobb dicsére és hasznára váljon, annak ék-jévé és előnyére legyen.” Egy évvel később, 1581. május 12-én Vilniusban Báthory István, Lengyelország

királya és Erdély fejedelme aláírta a kolozsvári jezsuita kollégium és az Academia Claudiopolitana alapítólevelét. Két évvel később XIII. Gergely pápa megalapította a kolozsvári Seminarium Pontificum ac Regiumot (Pápai és Királyi Szeminárium), ezzel a Szentsek elismerte a kolozsvári jezsuita akadémia egyetemi rangját.

A dékán a történelmi visszatekintés után Arturo Sosa Abascal jezsuita generális élettrajzát ismertette. Kiemelte: munkásságának fókuszában a jezsuita lelkeség, az intellektuális apostolkodás, a másokkal való együttműködés, a legkiszolgáltatottabbak iránti szolidaritás, a megbékélés és a párbeszéd előmozdítása áll.

Az ünnepségen Cristian Barta, a Görögkatolikus Teológia Kar dékánja folytatta a laudációt, majd a kitüntetettet köszöntötte Kovács Gergely gyulafehérvári érsek és Claudiu Pop kolozsvár-szamosújvári görögkatolikus püspök is.

A díszdoktori oklevél átadását követően Arturo Sosa Abascal beszédében a szinodalitás újdonságairól és eredményeiről, az Egyházzal mint a közösségek közösségéről beszélt, és arról, hogy a latin-amerikai egyház törekvései hogyan hatottak a teológiai gondolkodásra, hogyan mutatkoznak meg Ferenc pápa gondolkodásában is.

„A II. Vatikáni Zsinat kulcsfontosságú felismerése a latin-amerikai egyház számára az volt, hogy Jézus követése azt jelenti, hogy úgy helyezkedünk el a társadalomban, ahogyan

– Medellin (1968), Puebla (1979), Santo Domingo (1992) és Aparecida (2007) – záródokumentumai a sok ellentét közepette alapvető folytonosságot mutatnak a szinodalitás tekintetében. Ez több mint meglepő, csodálatra méltó” – fogalmazott Arturo Sosa. Végül a dél-amerikai kontextus és a szinodális folyamat összefüggéseiről elmondta: „Ferenc pápa ennek a latin-amerikai hagyománynak a legjavát képviseli, amely most az egyetemes Egyház tapasztalatával és a szinodalitás impulzusával gazdagodott mint Isten népének az evangelizáló misszió konstitutív dimenziója.”

Az ünnepi esemény végén az egyetem által készített kisfilmet nézhették meg a jelenlévők, amelyben az intézmény jezsuita története hangsúlyosan szerepelt.

A generális az ünnepség előtti nap meglátogatta a kolozsvári görögkatolikus püspökséget, a Manréza központban találkozott és szentmisét mutatott be rendtársaival, meglátogatta az egykori jezsuita, később piarista templomot és imádkozott az elődök sírjánál a templom kriptájában. A Szent Mihály-templom megtekintése után a plébánia vendége volt, ahol találkozott a BBTE két katolikus karának előjáróival, valamint a gyulafehérvári főegyházmegye érsekével és a kolozsvár-szamosújvári görögkatolikus egyházmegye püspökével.

Forrás és fotó: Romkat.ro/Bodó Márta

Sebzettsége által adott életet

Magzatukat elvesztő szülőknek tartottak lelkigyakorlatot

Harmadik alkalommal adott otthont a Győri Egyházmegye a „Ne félj, nem ítélek el!” lelkigyakorlatnak, az egyházmegyei családbizottság szervezésében. Kovács Ferenc állandó diakónus és Kovácsné Treer Mária mentálhigiénés lelkigondozó immár az ötvenedik gyógyító lelkigyakorlatot tartották magzatukat elvesztő szülőknek – olvasható az egyházmegye honlapján a november 13-án megjelent beszámolóban.

A Kovács házaspár, Ferenc és Mária a gyógyulás útján vezette azokat az édesanyákat, házaspárokat, akik abortusz, vetélés, lombikbaba elvesztése, halva született gyermek vagy néhány napos gyermek elvesztése miatt fájdalmat hordoznak. A négynapos lelkigyakorlaton a tanítások, gyakorlati feladatok és imák lehetőséget teremtettek ahhoz, hogy kinyíljanak a szívek és elkezdjenek gyógyulni a sebek. A résztvevők is rendkívül megértő, szerető, támogató közeget teremtettek egymás számára.

„Csodálatos volt megélni azt, ahogy a zárkózott, félnék emberek a négy nap folyamán megnyíltak, őszintén elmondták fájdalmukat, és ahogy befogadták az Úr gyógyítását és a társaik, egymás szeretetét. Az idegenekből barátok, testvérek lettek” – írta az egyik segítő.

Az alábbiakban néhány gondolatot, részletet olvashatnak a résztvevők által megfogalmazott tapasztalatokból: „A lelkigyakorlat nagy nyitottságot hozott a szívembe mások felé.” „Azért jöttem elsősorban, hogy a feleségem ezekkel a problémákkal szembe tudjon nézni, tudjon gyógyulni belőle, közben én is rájöttem, hogy nekem is szükségem van ezekre a gyógyulásokra.” „Megkönnyebbülést, gyógyulást, erőt adott, és kedves, befogadó, segítő közösséget.” „Megláttam, hogy nem vagyok egyedül, s közös erővel könnyebb és eredményesebb a lelki dolgok feldolgozása.” „Amit megtapasztaltam: jó együtt sírni és együtt nevetni másokkal.”

Add, Uram, hogy ne bonyolítsam feleslegesen azt, ami egyszerű, és ne butítsam le önkényesen azt, ami bonyolult! Add, hogy ne tagadjam le azt, ami borzalmasan nehéz, de ne is engedjem, hogy ólomsúlya maga alá gyűrjön! Add, hogy ne kerüljem a fájdalmat bármi áron! (Lackfi János)

Néhány megerősítő mondat a lelkigyakorlaton megosztott belső gyógyulásokról: „Soha ne ítélek el senkit, mert nem tudom, hogy mi történt velük, milyen hatások érték!” „Kinyitottam a sírt, amit nagyon régóta betemetve tartottam a lelkemben, s jó volt elindulni azon az úton, hogy gyógyuljon a szívem.” „Volt idő, tér, hogy megtaláljam a gyermekemet – ő él, s újra fogunk

találkozni.” „Döntést az Úr hoz; Jób könyvét átírtam: Az Úr adta, az Úr hazavitte.” „Fel tudom ismerni, hogy bár a földön nem látszik, de anyák napján én is kihúzhatom magam. Bár a földön még nem tudok édesanya lenni, de a mennyben már nagycsaládos vagyok.”

A győri Domus Peregrini Apartmanban megrendezett lelkigyakorlat résztvevői köszönetüket fejezik ki Veres András győri megyéspüspöknek; Lőrincz Klaudia szervezőnek; továbbá Németh László nagyprépost, Bognár István és Simon Dávid atyáknak is a jelenlétükért, a szentmiséért, a gyóntatásért és a lelki beszélgetésekért.

Forrás: Győri Egyházmegye/
Szakonyi Andrea
Fotó: Lőrincz Klaudia

JEZSUITA MAGAZIN
LELKISÉG (KULTÚRA | ÖNISMERET)

A SZÍV

ELŐFIZETÉSSSEL!

AJÁNDÉK, AMELY EGÉSZ ÉVRE SZÓL

- Az előfizetésről szóló ajándékkártyák, illetve a lapszámok kérhetők közvetlenül a megajándékozott címére is!
- Megrendelhető **2023. december 13-ig** webshopunkban, illetve telefonon.
- További részletek: jezsuitakiado.hu

Összeforni csak a tisztaság tud

Szűz Mária szeplőtelen fogantatásának ünnepe (december 8.) alkalmából a tisztaságról szól Uzsalyné Pécsi Rita neveléskutató alábbi jegyzete.

A tiszta az nem más, mint ártatlan? Makulátlan? Fényes? Nem. De akkor mi? Sok kép, élmény, félelem és szorongás társulhat a tisztaság fogalmához. Vajon miért vágyunk annyira erre az erényre? Miért keressük egymásban, és miért fáj, ha úgy érezzük, beárnyékolja valami? Próbáljuk fényezni, igazítani, legtöbbször inkább külső eszközökkel elérni: legyen a dolog jogszerű, pontos, objektív, hibátlan, steril, tökéletes. És ha mindennek megfelel kívülről, az biztosíték arra, hogy belülről is ugyanilyen egyszerű? Persze, hogy nem. Rendre családunk a „szép kívül, ördög belül” megoldásokat látva. Aranyozott külső, mosolygó tömeg, gyönyörűen előadott jelentések – „fehérré meszelt sírok”...

Továbblepve: legyen az ember is ilyen? És az elég lesz? És egyáltalán elérhető? „Ez a nép ajkával tisztel engem, de a szíve távol van tőlem.” Sajnos sokszor találkozunk ezzel a jelenséggel. Mintha jó lenne, mintha rendben lenne, mintha működne, mintha tisztelne, mintha szeretne...

Ám hamarosan rájövünk arra, amit már évezredekkel

előttünk leírtak: „Nem az szennyezi be az embert, ami a szájába kerül, hanem ami elhagyja a száját, az szennyezi be az embert.” A tisztaság tehát belülről fakad. Ez komoly szemléletváltást kíván! Hogyan teszi ezt Jézus szinte botrányosan élményszerűvé az akkori követőknek?

Az őszövétség embere a tisztátalanság ellen rituális, külső tisztálkodással és távolságtartással védekezett. Törvényeket betartva mosta a kezét, nem érintette a leprást, a vér folyást és így tovább. Ezekhez a külsőségekhez kötötték az erkölcsi tisztaságot is.

Jézus pedig látványosan szembefordult mindezzel. Elé megy, megérinti, talán meg is öleli (?) őt, az embert, eltorzult formájában is, és kapcsolatba lépve vele gyógyítja a tisztátalanságot. A tisztaságot tehát nem csak a makulátlan tökéletesség érheti el. Minden szentnek van múltja, és minden bűnösnek van jövője.

Lehet, hogy a tisztaság tulajdonképpen az isteni közösségre való meghívottságunkban gyökerezik? És ha kapcsolatba lépünk Vele, akkor megtisztítja szeretetünket a mindig lesben álló önzéstől, a magunk körül forgástól, a mértéktelen élvezetkereséstől? Így érthető, hogy a tisztaság a szívünkől fakad?

A tiszta lélek talán leginkább áttetsző. Átlátható.

Nyitott, őszinte, egyszerű, rendezett – belső ragyogás. Nincsenek görbe útjai. Ami nem jelenti azt, hogy ne lennének tévedései vagy bukásai.

”

A tiszta lélek talán leginkább áttetsző.

Átlátható.

Nyitott, őszinte, egyszerű, rendezett – belső ragyogás.

Nincsenek görbe útjai.

Ami nem jelenti azt, hogy ne lennének tévedései vagy bukásai

Ez a minőség nem azonos az ártatlansággal, ami olyan – inkább passzív – állapot, amelyet még nem próbált meg a tapasztalat. Ártatlan a ma született bárány, a csecsemő és sok tekintetben a kisgyermek is. A tisztaság nem egy ilyen körülmény, hanem már személyes döntéseket kíván. Akkor, amikor az ember úgy mond magával a kigyóval áll

szemben, és az élete kisebb-nagyobb próbatételeire felelős, egyéni döntéssel válaszol. Te most mit teszel? Miben veszel részt, miben nem?

Tiszta érzések, tiszta gondolatok, megoldások, tiszta szándék, tiszta tekintet – tiszta szív.

A szellem tisztaságának kérdése minden korban foglalkoztatta az embert, mert emberségünk legnagyobb titkai nyílnak meg, ha megtaláljuk a tisztaság kapuját és belépünk rajta. A tisztaság eszményét keresők ezt gyakran a szűzi életformával azonosították, s ez egyet jelentett a házasság nélküli önmegtartóztató életformával, mert úgy tartották, hogy az ember csak így szentelheti magát egészen Istennek.

A tisztasággal kapcsolatban – különösen a keresztény közgondolkodást tekintve – röviden ki kell térnünk a szexualitás és a tisztaság viszonyára. A szexualitás: a tökéletes és kölcsönös odaadás és elfogadás kifejezése, életmegteremtő aktus. A szövetségi kapcsolatnak a földön legteljesebben megvalósuló lehetősége. Úgy is fogalmazhatunk, hogy a házasság – a nemiségből adódó szexualitás is – szentség, tehát a szent életnek nem akadálya, hanem forrása!

Valóban, minden korban éltek olyanok, akik a tisztaság eszményének leszűkítő felfogását meghaladva az

Istennek szenteltséget haza állapotban élték meg. A tisztaság nem életállapot kérdése. Magyar őseink is ismerték ezt, például az Árpád-házi szentek nagy része, Szent Imre, Szent Erzsébet, Szent István és Szent László is. Ez különösképpen az isteni felelősséget viselő emberek szellemi útja volt. A tisztaság az ő életükben úgy mutatkozott meg, hogy ítéleteikben és döntéseikben Isten szándéka teljesült-e. De nemcsak az ő kiváltságuk lehet ez az út, hanem mindenkié, aki felismeri a belé teremtett istenarcot, és szaván akarja fogni a Teremtőt, aki nemcsak ígér, hanem be is teljesíti azt, amire vágyat ébreszt. Ezzel kapcsolatban jó újra rátekinteni Tilmann Beller atya újszerűen találó megfogalmazására: Szent az, akiben az Isten tevékeny.

A tisztaság élettanilag sem azt jelenti, hogy kiirtjuk az összes baktériumot, hanem az elegendő jó és a kevés rossz baktérium egészséges egyensúlya. A tisztaság tehát ismeri a küzdelmet a jóért, a szenvedést, a botlásokat, gyengeségeket kísértéseit. Mint minden érték, ez is Isten ajándéka, de ha a saját mindennapi munkánkkal nem alakítjuk hús-vér földi életté, akkor csupán illékony délibáb marad.

A tiszta szív boldogsága megéli a lélek szegénységét, amely szomjazik Isten közelségére, nyitva van az ő

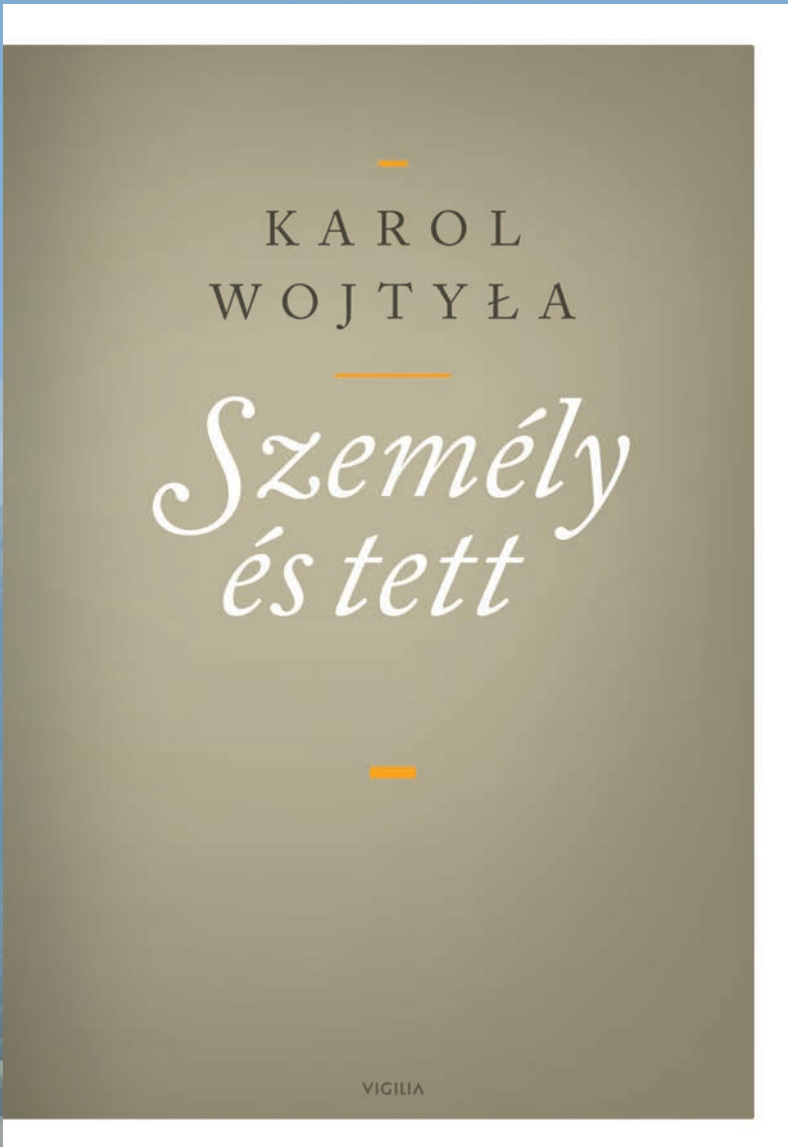
vezetésére, megengedi, hogy munkálkodjon benne. Talán így értjük meg a „ti már tisztát vagytok a tőlem kapott tanítás hatására” ígéretét. Nem állapot, hanem folyamat, elköteleződés, erőfeszítés – és szeretetkapcsolat. Olyan szövetség, amelyben védtelenné – mez-telenné –, átlátszóvá merek válni. Ez, a bátor és feltétlen szeretet szövetsége kiegészíti belőlünk énközpontúságunk salakját.

Itt, a földi létünkben is szükségünk van erre az örömteli és küzdelmes tiszta kapcsolódásra, egy-egy olyan emberre, akinél nem szorulunk önvédelemre. „Akinél lelkem titkos kódját ki merem adni. Akit beengedek magamba: ez vagyok, minden jóval, rosszal együtt. És ez az ember az, akit valóban szeretek. Ha igaz az, hogy a szeretetben a kettő egy lesz, és egymásba ölelkeznek, akkor ott nem lehetnek magántitkok, hozzáférhetetlen sebek, (...) mert nem tudnak egymással összeforni. Összeforni csak a tisztaság tud, ezt még a sebészek is tudják, mert még a testünk is így működik.” (Müller Péter)

Ez a tisztaság képes felemelni a szeretetet, ebben a kapcsolatban Isten országa valóban közöttük van, és így a világ világossága lehetünk.

Ez a tisztaság ragyogása, amit hitünk szerint Mária már fogantatásakor ajándékkal kapott.

A VIGILIA KIADÓ AJÁNLTATA

Ára: 4.500 Ft

WACŁAW
FELCZAK
ALAPÍTVÁNY

VIGILIA Szerkesztőség és Kiadóhivatal

1052 Budapest, Piarista köz 1. i. emelet
Honlapunkon az e-könyvesboltban postai szállítással vagy
helyben átvétellel vásárolhat; előfizethet a VIGILIA folyóiratra.

+36 1 486-4443
vigilia@vigilia.hu
www.vigilia.hu
Vigilia Szerkesztőség

Az emberszeretet lenne a legfontosabb

Beszélgetés Rafajel Minászján pátriárkával advent elején

(Folytatás az 1. oldalról)

Igyekezünk mindent megtenni az érde-
kükben. Nekünk, örmény katolikusoknak Örményországban van egy fontos szervezetünk, a Caritas Armenia, amelyen keresztül segítséget tudunk nyújtani. Eddig tizennyolcezer embernek segítettünk. Az egyházunk természetesen nem önállóan működött, hanem az örmény

– Tudomásul kell vennünk, hogy Kara-
bahban most örmény ember nem maradt. Ugyanakkor a népnek joga van ahhoz, hogy visszatérhessen a szülőföldjére. Akkor is, ha most Azerbajdzsán azt szeretné láttatni, hogy ott örmény nincs is. A kövek, a templomok a sok száz éves emlékei annak, hogy örmény társadalom létezett ott hosszú időn keresztül, és ha ezt ők szeretnék is elfeledtetni,

kormány, az Örmény Apostoli Egyház és különböző nemzetközi szervezetek támogatásával. Magyarország is segítséget nyújtott, és nagyon hálásak vagyunk ezért.

– **Hogyan értékeli, hogy Ferenc pápa többször is felszólalt Hegyi-Karabah érdekében?**

– Ez a terület, amelyről beszélünk, a világ egyik legbonyolultabb helyzetű régiója, amelyet összetett viszonyok jellemeznek. Ráadásul

ezek jelek, bizonyítékok, és bízom abban, hogy az örmények visszatérhetnek erre a területre. 1915-ben ugyanez lett volna a cél a genocídiummal, hogy az örménységnek vége legyen; a Közel-Keleten most hasonló folyamatokat látunk. Mégis hinnünk kell abban, hogy ezekre a területekre visszatérhetnek majd a lakóik.

Az emberszeretet lenne a legfontosabb. Amíg nincs bennünk felebaráti szeretet egymás iránt, addig ezek a feszültségek folytatódni fognak, és

jelenleg nemcsak Hegyi-Karabahban, hanem Ukrajnában, Izraelben és a világ számos más pontján is problémák vannak. Európában is sokan megpróbáltak segíteni az örményeknek, hallatták a szavukat az érdejükben. Ha hiszünk a Jóisten kegyelmében – és a Szentatya szavai is ehhez kapcsolódnak –, ha imádkozunk, ha együtt emlékezünk meg az ottani áldozatokról és azokról az örményekről, akik kénytelenek voltak elhagyni a hazájukat, akkor – bízom benne – megerősödünk ebben a közös keresztény hitben, és ez segít a nehézségek megértésében is.

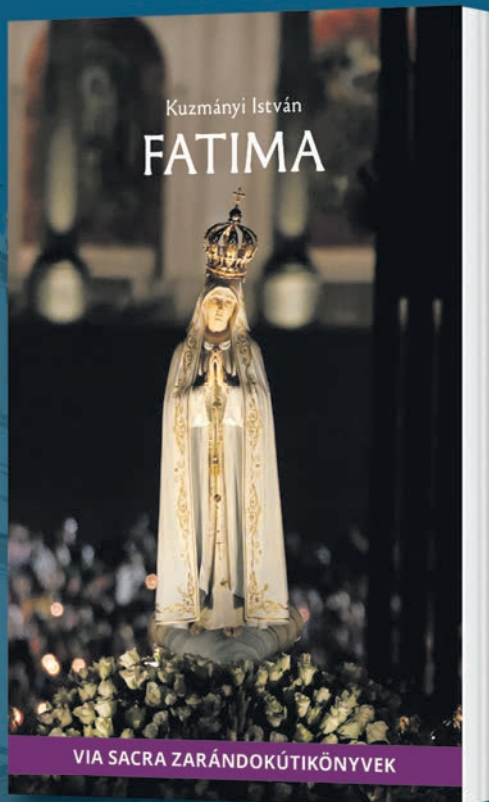
– **Szeptember 19-ei felhívásában legfontosabb célként az azonnali tűzszünetet nevezte meg. Most mit tart a legfontosabbnak?**

lehet mindened: autód, házaid, de a végén meglátod: nem lesz két és félméternyi hely, ahová eltemessenek.

– **Végül engedjen meg egy lelki természetű kérdést a közeledő advent kapcsán: hogyan készül majd a karácsonyra?**

– Az első és legfontosabb mindenféleképpen a bűnbánat. Átgondolom, mivel bántottam meg a Jóistent, az embertársaimat, lelkemben megvizsgálom a bűneimet, és így készülök Jézus Krisztus újbóli eljövetelére, hogy minél közelebb kerülhessek hozzá.

Verestói Nárcisz
Fotó: Merényi Zita

AZ *Új Ember* KÖNYVESBOLT
AJÁNLATAKuzmányi István
FATIMAAz Új Ember könyvesbolt elérhetőségei:
1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8., bolt.ujember.hu

ÁPOLÁS

ÁPOLÓKÉNT dolgozom, kilenc év gyakorlattal rendelkezem. Lehetőség szerint szívesen segítek ápolási, gondozási tevékenységgel annak, akinek szüksége van rá, Budapesten és környékén. Kocsis Elemér Telefon: 06/70-387-9121, elemer.kocsis@gmail.com

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átvesszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra között.

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért: december 6. (6 órakor). A boldoggáavatási szándékra mondott szentmiséket 7 órakor élőben közvetíti a budapest-városmajori Jézus Szíve-templomból a Magyar Katolikus Rádió, az egri bazilikából a Szent István Rádió.

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): december 18-án 18 órától 21-én 13 óráig Istenszeretőknek címmel tart karácsonyi lelkigyakorlatot Kovács Cs. Albert atya. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelídítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstárscsoportjainkban. Találkozás a Pasaréti Községi Ház (Budapest II., Pasaréti út 102.) első emeleti termében kéthetente szerda délelőtt 10 órától

ADÁSVÉTEL

KÖNYVEKET vásárolok, szentképeket elfogadok gyűjteményembe. T.: 06/20-341-9106.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLÓMŰVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

11.30-ig, a Szent Anna Plébánia (Budapest I., Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) alsó hittantermében pedig kéthetente szerda esténként 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2023. december 6. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin SA nővér vezeti.

EMLÉKMISE

Szent Charles de Foucauld (Károly testvér) halálának 106. évfordulójára emlékezünk a 2023. december 1-jén, pénteken 18 órakor kezdődő szentmisén. Előtte, 17 órától csendes szentségimádás lesz. Helyszín: Egyetemi (Kisboldogasszony-) templom (Budapest V., Egyetem tér/Papnövelde u.). Szeretettel hívunk és várunk! Jézus Kistestvérei és a Názáret Község tagjai. www.jezuskistestverei.hu, www.nazaret.hu

KIÁLLÍTÁS

Adventi-karácsonyi kiállítás lesz Sütő György festőművész alkotásaiból Tarjánban, a Krisztus Király-plébániatemplomban (Tarján, Rákóczi F. u. 12.) december 3-án, vasárnap, a 9 órai szentmise után. Mindenkit szeretettel várunk!

ELŐADÁS

A Szó szimfóniája sorozat következő alkalmán Mi is történt Greccióban 1223 karácsonyán, pontosan 800 éve? címmel lesz előadás a Pasaréti Községi Házban (Budapest II., Pasaréti út 102.) december 4-én, hétfőn 19 órától. Előadó: Varga Kapisztrán OFM. A részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Regisztrálni lehet: <https://pasaretikozossegihaz.hu/>

A Szent Margit-templom felszentelésének 90. évfordulója alkalmából előadás-sorozatot tartanak a Szent Margit-templomban (Budapest XIII., Szent Margit tér 1.). Időpont: december 7.

Római zarándokút
TÉLI UTAZÁS AZ ÖRÖK VÁROSBA

2023. november 1. és 2024. február 29. között

A Villa Mater Redemptoris **20%-os** téli kedvezménnyel* várja a kedves vendégeket:Egyágyas szoba: **52 EUR** | fő | éj
Kétágyas szoba: **39 EUR** | fő | éj

*Több kedvezmény egyszerre nem vehető igénybe.

A szobaár tartalmazza a reggelit,
az idegenforgalmi adó 10 év felett külön fizetendő.

Villa Mater Redemptoris
Via Francesco Tamagno 38, Roma (RM) – 00168
Bővebb információ:
www.vmr.katolikus.hu, vmr@katolikus.hu

„Jót s jól!” – MISSZIÓ TOURS

Adventi évszázó zarándoklat Pozsonyba

23. december 16. (szombat)

Részvételi díj: 16.900 Ft/főtől

Zarándoklat Fatimába

24. március 5-9. (5 nap / 4 éj)

Lelkivezető: Magung Fransis verbita provinciális atya

Részvételi díj: 299.900 Ft/főtől

Krisztus a jövőnk!

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia
hálaadó nemzeti zarándoklata Rómába

24. április 22-26. (5 nap / 4 éj)

Autóbusszal:

Részvételi díj: 199.900 Ft/főtől

Repülővel Bécsből:

Részvételi díj: 289.900 Ft/főtől

Repülővel Budapestről:

Részvételi díj: 349.900 Ft/főtől

Szeretettel várjuk jelentkezésüket!

Tel.: +36 20 565 3258, +36 20 336 0016

www.missziotours.hu www.misszioutazas.hu

Engedélyszám: U-00009

A felnőtteknek szóló lelkiestek központi témája: Parancsok szeretetből – A tízparancsolatról a 21. században. 18 órakor szentmise két szín alatti áldozással, 19.30-tól szentségimádás orgonaimprovizációkkal. A szentmisét és a tanítást Monostori László esperes, plébániai kormányzó tartja. Bővebb információ: <https://margitos.hu/>

JÓTÉKONYSÁGI KONCERT

A szatmári irgalmas nővérek Szent Vince Idősek Otthona javára adventi koncert lesz Esztergomban, a zárdatemplomban (2500 Esztergom, Pázmány Péter u. 18.) december 8-án, pénteken 18 órától. Közreműködik: Pitti Katalin, Pálmai Árpád, valamint a Zsolt Nándor Katolikus Zeneiskola tanárai. A belépés ingyenes, adományt szívesen fogadnak. A koncert bevételét az otthon lakószobáinak felújítására fordítják. A részvételi szándékot a 06/20-775-2387 telefonszámon kérjük jelezni. Bővebb információ: <https://szentvinceotthon.hu/>

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT REPÜLŐVEL

AZ ELSŐ JELENÉS ÉVFORDULÓJÁN

2024. február 9-12. | 4 nap | 324.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

PORTUGÁLIAI KÖRUTAZÁSSAL

2024. március 13-18. | 6 nap | 389.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

2024. március 13-17. | 5 nap | 129.900 Ft/fő

AZ ISTENI IRGALMASSÁG ÜNNEPE

ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA

2024. április 3-7. | 5 nap | 134.900 Ft/fő

PIETRELCINAI Szent Pio ATYA NYOMÁBAN

2024. április 22-28. | 7 nap | 314.900 Ft/fő

NEMZETI ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA

2024. április 22-28. | 7 nap | 339.900 Ft/fő

DÉL-ERDÉLYI ZARÁNDOKKÖRÚT

ÉS A CSÍKSOMLYÓI BÚCSÚ

2024. május 15-20. | 6 nap | 199.900 Ft/fő

BALTIKUMI ZARÁNDOKKÖRÚT

2024. július 7-14. | 8 nap | 649.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

SZAKMAI NAP

Van megoldás címmel szakmai napot tartanak papok és lelkipásztori munkatársak számára a gyermekvállalás kérdéseiről Budapesten, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Irodaházában (Budapest VI., Városligeti fasor 42.) december 8-án, pénteken 10 és 16 óra között. Szeretettel hívják és várják a pap testvéreket és munkatársakat a programra, ahol őszinte választ kaphatnak erkölcsi és gyakorlati kérdéseikre egyaránt. Jelentkezési határidő: 2023. december 6., szerda. További információ és részletes program: <https://oli.katolikus.hu>

KÖNYVBEMUTATÓ

Fordítva mondom címmel beszélgetéssel egybekötött könyvbemutatót tartanak Budapesten december 8-án, pénteken 17 órakor, a Bibliamúzeumban (Budapest IX., Ráday u. 28.). Bogárdi Szabó István és Korzenszky Richárd beszélgetnek békéről, háborúról, karácsonyról advent második hetében. A belépés ingyenes.

Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt.
Hírlap Üzletág, előfizethető
a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205
KÉZIRATOKAT NEM ŐRZUNK MEG
ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2023. NOVEMBER 27.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő-helyettes: Körösi László
Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábián Attila, Gáts Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Náduvvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet
Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett
Korrektor: Szántó István • Tördelés: Kuzma Angéla
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.
Egyéni egy példányos előfizetés belföldről negyedévre: 4680 Ft, fél évre: 9360 Ft, egy évre: 18 720 Ft.
Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).
Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:
+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

A hatalomról és a tekintélyről a Sapientia-napon

Ismét Sapientia-napra gyűltek egybe a hallgatók és az érdeklődők a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola nagyelőadójában november 18-án. A „Tekintéllyel beszélt” (Mt 7,29) – Hit, tudás, egyházi autoritás című konferencia a tekintély kérdését vizsgálta.

Fehérvári Jákó OSB, az intézmény rektora a bevezető szavai után felolvasta Michael W. Banach érsek, apostoli nuncius köszöntő sorait. A nuncius utalt arra, hogy az Egyházban minden tekintély Jézustól származik, ő arra tanít: legyünk olyanok, mint a gyermekek és fogadjuk be a gyengéket, a sebezhetőket. Az Egyház tekintélyét alázattal kell mérsékelni – mutatott rá a nuncius.

Bagyinszki Ágoston OFM, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola oktatási és kutatási rektorhelyettese, az esemény fő szervezője hangsúlyozta, hogy az Egyház tanító tekintélye nem külső nyomással ér célt, hanem motivál, ebben is eltér a világi hatalomtól.

Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök, a konferencia védnöke előadásában rámutatott: már a *Szentírás* is kiemelt témaként kezeli a hatalom és a tekintély kérdését. Ha a hatalom valóban Istentől származik, akkor – korlátok között – minden tekintély észszerű és jogos. Isten egymásra bízta teremtményeit, ami a hatalommegosztás útja.

Isten a szavával, szelíd erejével uralkodik, az ember azonban nem így tesz, nem „tartja a határokat”. A biblikus

előadó szentírási helyeket vett sorra, amelyek a hatalom témáját világítják meg. Jézus, aki Úr és Mester, olyan király, aki számárháton érkezik. A gyengeség és az erő paradoxona Pál apostolnál különösen is megmutatkozik – mondta a püspök.

Tubay Tiziano, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola Egyháztörténelem Tanszékének oktatója előadásában a középkori Egyházzal beszélt képzőművészeti példák segítségével. Felhívta a figyelmet többek között arra, hogy míg Giotto képén Szent Ferenc szinte csak egy kézzel támasztja meg az Egyházat jelképező templomot, addig Fra Angelicónál Szent Domonkosnak ehhez már mind a két kezére, a teljes testsúlyára szüksége van.

Schmal Dániel, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Filozófia Tanszékének docense előadásában aláhúztta: A tekintélyhez fűződő viszony nem állandó; az autoritás működésmódja változott, változik a modernitásban. A hagyomány újragondolására biztatta a jelenlévőket, és úgy fogalmazott: az alkalmazkodási kényszer felülírhatja az adottnak gondoltat, csak a célt nem írhatja felül, ami az egyensúly, a krisztusi üzenet.

Seszták István görögkatolikus pap, teológus, a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola tanára a püspöki hivatal tekintélyéről osztotta meg gondolatait a jelenlévőkkel, elsősorban a II. Vatikáni Zsinat *Lumen gentium* kezdetű dogmatikus konstitúciója alapján. A zsinat újra fölfedezte a püspöki kollegialitást, ezt azonban több évtizedes hallgatás követte – fogalmazott előadásában.

Gájer László, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem 2. számú Kereszténybölcseleti Tanszékének vezetője a politikai hatalom és a vallási tekintély viszonyát tekintette át előadásában. Lord Acton 19. századi brit történész szerint a hatalom megront, korrumpál; „a történelem hálóját nem ártatlan kezek szőtték”. Ezzel együtt hatalomra szükség van, „valahová helyezned kell

a bizalmadat” – fogalmazott az előadó, majd Alexis de Tocqueville (1805–1859) álláspontját említette, aki a kereszténységben vélte megtalálni a választ. Úgy látta: akik nem rendelkeznek a vallás autonómiára és önuralomra nevelő erejével, azok készületlenek a szabadságra. Tocqueville ugyanakkor figyelmeztetett arra is, hogy „politikai hatalmakkal társulva a vallás sok terhes szövetséget köthet”, és szolgálatukba bele is pusztulhat.

Keszeli Sándor, a vatikáni Katekézis Nemzetközi Bizottságának tagja a világi katekétá tekintélyviszonyait vizsgálta a Katekézis Direktóriuma és Ferenc pápa Evangélium gaudium kezdetű apostoli buzdítása tükrében. Hangsúlyozta: Az „egyenlő méltóság, eltérő karizmák” elvét kell ma követnünk. A katekétá nem

manipulál, „kreatívan igazodik a valóság adta keretekhez”, közösségbe meghívó Krisztus-képmássá szeretne válni.

Görfői Tibor teológus, a Pécsi Tudományegyetem Filozófia Tanszékének tanára a német szinodális útról és a tekintély újrastrukturálásának igényéről beszélt előadásában. A Német Püspöki Konferencia 2018-ban mutatta be azt a jelentést, amely

hetven év abúzusait tárta fel, és az ajánlások között az egyházi hatalom, a szexuálkerölcs és a papi életforma újragondolása is szerepelt. Ezt követően indult el a német Egyházban egy önreflexív folyamat, a szinodális út (Der Synodale Weg, SW). Az előadó megemlítette a világegyház részéről érkező kételyeket, így például Marc Ouellet bíboros állásfoglalását, illetve Ferenc pápának a német Egyházhoz írt levelét, valamint azt is, hogy azonnali polarizálódás indult el a német katolikusok körében, táborokra szakadtak a hívek. Thomas Söding újszövetségi biblikusprofesszor, az SW egyik fő motorja szerint a megújulásnál a karizmákból kell kiindulni, hangsúlyozva az egyházi szolgálatok egyenrangúságát.

Andok Mónika, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Kom-

munikációtudományi Tanszékének vezetője az online média, a hálózati kommunikáció oldaláról közelítette meg a hatalom kérdését. Úgy fogalmazott: a média kiszorít bizonyos témákat, viszont előtérbe kerül a botrányos. Szólt az online szerveződő közösségek sajátosságairól, a „digitális karizmatikus erőről”, illetve dicsérte a katolikus jelenlétet az online térben, amelyre kezdtektől sok pozitív visszajelzés érkezett.

Bagyinszki Ágoston OFM, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola rektorhelyettese és Fundamentális Teológia Tanszékének vezetője a krisztusi tanítványság paradigmáját fejtette ki ismeretelméleti vonatkozásokban. Mester és tanítvány viszonya a tudásátadás kontextusa, egyfajta beavatás. Jézus „tekintélyi profiljának” sajátos vonása az egyenes, letisztult beszédmód: a felületeszerű „bizony, bizony”-ra a válasz a belső azonosulást kifejező, lezáró „ámen”. Jézus sokrétű kapcsolatokba ágyazottan gyakorolja a tekintélyt, erre jelentenek példát az ószövetségi idézetek is – hangsúlyozta az előadó.

A konferencia kerekasztal-beszélgetéssel zárult. Az elhangzott előadások tavasszal kötetben is olvashatók lesznek.

Verestói Nárcisz
Fotó: Lambert Attila

„A lukas talpú pap”

Az 1973-ban elhunyt Boldizsár J. Zoltán kaposvári kanonokra emlékeziünk

Boldizsár József Zoltán 1898. január 15-én született a Veszprém vármegyében található Kertán. Ötgyermekes, szerető családban nőtt fel, szülei kis földbirtokukon gazdálkodtak. Az első világháborút követően felvették a veszprémi szemináriumba. Tanulmányai végeztével 1922. július 2-án pappá szentelték, majd egy évig a Tolna vármegyei Attalán teljesített kápláni szolgálatot.

1923 szeptemberében kezdte meg működését a kaposvári Pécsi utcai Elemi Népiszkola. A szomszédságában lévő cukorgyár mélyen vallásos igazgatója, Kladnigg Alajos olyan hitoktatót kért Rott Nándor veszprémi püspöktől, aki nemcsak a gyerekek, hanem a felnőttek lelki életének gondozásához is hivatást érez.

Így kezdte meg munkáját Boldizsár Zoltán atya a Pécsi utcai városrészben. Lelkesedése nem ismert határokat: felkarolta azt a korábbi ötletet, miszerint a Nagy Háborúban elesett honvédek emlékére templom épüljön. E kezdeményezés nem állt távol tőle, hiszen tartalékos hadnagyként maga is több fronton harcolt az első világháború alatt, érdemeiért kitüntetések is kaptak. Részben az ő szervezése nyomán épült fel tehát 1925 és 1927 között a Hősök temploma, illetve a szomszédságában lévő plébániaház. Becenevét is ekkor kapta az atya („a lukas talpú pap”), mert sokat talpalt, fáradozott azért, hogy a templom építéséhez szükséges anyagi háttér meglegyen. Az építkezés ideje alatt a Keleti temető kápolnájában, illetve a cukorgyár nagytérképében tartott misét.

A hitélet megerősödése indokolta tette az egyházközség és a plébánia megszervezését a Pécsi utcai városrészben. Mindez 1928–1930-ra meg is valósult. A város új plébániája a Jézus Szíve nevet vette fel, amelynek első egyházi vezetője Boldizsár Zoltán lett.

A nagy gazdasági világválság éveiben a cukorgyár közreműködésével inségkonyhával és egyéb segélyező akciókkal segítette a rászorultakat. Az 1930-as évek közepére a Jézus Szíve Plébánia az akkori viszonyoknak megfelelő modern egyházközségnek számított. A környék fiatalságát Boldizsár Zoltán atya különféle egyesületekbe invitálta, amelyek közül a legfontosabbak a leány- és a legényegylet, a 687. sz. Szent Alajos cserkészcsapat, a gazdaiifjakat magába gyűjtő KALOT és annak női megfelelője, a KALÁSZ helyi szervezetei voltak. Az utóbbi egyesületek zászlóbontását az atya különösen indokolta, hogy a plébániához 1937-ben csatlakozott Kaposzentjakab agrártelepülés lakossága. Így a városrész munkásai mellett az agrárnépesség lelki élete is szárba szökken. Mindezen egyesületek számára 1934–1936 között székház is épült, amelyben 1937-től könyvtár is helyet kapott a kultúra terjesztése érdekében. (Az épületben ma óvoda működik.)

A városrészben ezekben az években a kulturális intézkedések mellett infrastrukturális fejlesztésekre is sor került. Boldizsárék kezdeményezésére adták át 1937-ben a 3-as számú postahivatalt, illetve a közvágóhídi vasútállomást.

A második világháborúban 1942-ben vált érintetté a kaposvári Jézus Szíve Plébánia, amikor a 2. magyar hadsereg mozgósítása következtében az egyházközséghez tartozó lakosság

egy részét is besorozták, majd kiküldték a keleti frontra. A harci cselekmények során többen is elhunytak közülük, a plébánia saját halottjaiként tekintett rájuk.

Az egyházközség szempontjából nyugodtabb évnak számító 1943 után olyan időszak következett, amely mind az országot, mind az akkor már esperesi rangot viselő Boldizsár atya életében nagy változásokat hozott: 1944-től elkezdődött a plébánia kálváriája.

A vészorszak idején Boldizsár atya – mint ahogy rajta kívül sokan mások is az Egyházban – keresztlevél bocsájtott ki zsidó származásúak részére, életük megmentése érdekében. A tizenkilenc keresztlevél egyike a híres gyógyszerész, Richter Gedeon egyik rokonának volt szükségére. (A Richter család kaposvári

ága tevékenyen részt vett a plébánia akkori életében.)

1944. december 2-ára Kaposvárra is elért a front. Az utcákat ellepték a Vörös Hadsereg katonái, akik a Pécsi utca felől közelítették meg a somogyi vármegyeszékhelyt. Ezért aztán nem véletlen, hogy az első csapatok képviselőit a Jézus Szíve Plébánián fogadta Kaposváry György polgármester. Sajnos idővel egyre több katona érkezett, akik nem érezték tiszteltet az Egyház és annak képviselői iránt. Mindennek Boldizsár atya is az elszenvettségévé vált. Erős lelki jelenlétének és jó kiállásának köszönhetően azt ugyan sikerült megakadályoznia, hogy egy szovjet lovas katona belovagoljon a Hősök templomába, de a plébánia katonai kisajátítására már nem tudott befolyással lenni. Az esperes plébánost a plébániaház fűtetlen konyhájába száműzték, miközben folyamatos verbális erőszaknak volt kitéve. Mindez 1945 márciusáig tartott, addigra az épület belső berendezéseit szinte teljesen tönkretették a megszállók.

A szovjet csapatok elvonulása után kezdetben úgy tűnt, folytatni lehet a háború előtti megszokott életet. 1946 elején még egy új egyházközségi székház építése is megkezdődött Kaposzentjakabon az ottani agrárfiúság számára.

A szovjet fegyverek árnyékában kialakuló államszocialista rendszer azonban ideológiai okokból ellenségesként tekintett a papságra. Ez alól Boldizsár atya sem volt kivétel. Meghurcoltatása már 1945 decemberében elkezdődött, amikor a szovjet városi parancsnokságon felelősségre vonták a fiatalok körében végzett tevékenységéért. Fokozatosan elvesztette fő támogatóit is: a város korábbi pol-

gármesterét letartóztatták, a cukorgyárat 1948-ban államosították. Ez utóbbi vezetőcserét és ideológiai szemléletváltást vont maga után, s ennek következtében a plébános mozgásterét egyre szűkült. 1946-ban anyagi és politikai okok miatt félbe kellett hagyni a kaposzentjakabi kultúrház építését, illetve a cukorgyári dolgozók kérésére az egyházközség székházáról is le kellett mondani.

Mindeközben a már kanonoki címet viselő Boldizsár atyát a rendszer megfigyelte, és be akarták szervezni a pártállamhoz hűséges békepapi mozgalmába. Mivel nem volt hajlandó erre, klerikális reakciónak bélyegezték, és 1952-ben egy kis zalai településre, Orosztonyba helyezték, ami megfelelt az akkori izolációs eljárásnak. Alakja azonban még évekkel később is élénken élt sok kaposvári hívó emlékeztében. Ezért 1956-ban a Somogy Megyei Forradalmi Nemzeti Tanács követsége felkereste őt, vélhetően azért, hogy álljon a forradalmi mozgalom élére. Uj plébániáján is népszerűségnek örvendett tettere kész, lelkes természetének és a fiatalok iránt érzett szeretetének köszönhetően. De a szíve mindvégig Kaposvárra húzta, noha ott sokáig *persona non grata*nak számított.

Boldizsár József Zoltán kanonok, püspöki tanácsos végül 1973. május 5-én hunyt el Nagykanizsán, és végakaratainak megfelelően a kaposvári Hősök temploma kriptájában helyezték örök nyugalomra. Írásommal az ő emléke előtt szerettem volna tisztelni, aki bárhová került is, szívében mindvégig a kaposvári Jézus Szíve Plébánia szeretett lelkipásztora maradt.

Jordanics Dávid

(Folytatás az 1. oldalról)

A fiatalokat megszólító pápai levél egy másik részlete – amelyet az imaesten olvastak fel – a nagyszombat titkáról szól: „Ezen a napon az Egyház teljes csendben Krisztus alvilágba való leszállásáról emlékezik meg (...). Isten cselekvése nem szorítkozik csak arra, hogy könyörülettel nézen a halál birodalmára, vagy távolról szólítsa meg minket, hanem belép alvilági tapasztalatainkba mint a sötéttségben világító és azt legyőző fény (vö. Jn 1,5).”

Az imaest folytatásában Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök beszélt a reményről. Előljáróban elmondta, hogy „ez a Jézussal való találkozás estéje, amikor sajátos módon érint meg bennünket az Úr, aki mindig velünk van”. A továbbiakban korunk nagy problémáiról beszélt, a félelmekről, a veszélyekről. „Már a múlt században eljutott az emberiség arra a pontra, hogy képes elpusztítani magát, de jött Szent II. János Pál pápa, aki belekiáltotta a világba: Ne féljete! Az volt a hivatása, hogy a nehézségek közepette átvezesse az Egyházat a következő évezredbe.”

Mohos Gábor emlékeztette a jelenlévőket a nagy jubileumra, a 2000. év mottójára: „Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké” (Zsid 13,8). 2007-ben pedig a következő volt a városmisszió kulcsmonda: „Reményt és jövőt adok nektek.”

Az új évezred elején Szent II. János Pál pápa tanításának lényege az „Évezs a mélyre” motívum köré épült; Isten vezet minket a 2025. évi szentév felé is. Ennek az útnak egyik fontos állomása volt a Budapesten megtartott Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus, amelynek mottója ismerős: „Minden forrásom belőled fakad.” „Az emberiség reménye Jézus, ő ad jövőt – ő és senki más” – szögezte le a segédpüspök.

Hozzátette: a világban egyre több a félelemkeltő jelenség,

Mi adhat reményt napjainkban?

Iffúsági zenés szentségimádás a Szent István-bazilikában

az atomfegyverek általi fenyegetettség, a környezeti katasztrófa réme, a mesterséges intelligenciával kapcsolatos veszélyek. Ennek ellenére Jézus reménységgel akar betölteni minket. Ő az, aki emberként

Atyjának akarata az eledele; elmélyül az Atyával való kapcsolatban, és erre hív meg bennünket is. „Kitárja felénk a szívét, fel akar üdíteni minket, azt ígéri, hogy megkönnyíti terheinket, és gyümölcsozódó

vékenységek, amelyek sajnos tönkreteszik az Istennel való kapcsolatunkat, leépítenek, rombolnak. De vannak gyógyító alkalmak is, ilyen például a szentségimádás, amikor Jézus gyógyítja sebeinket.

kezdődött a szentségimádás. A püspök az oltárra helyezte a monstranciát, majd Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspökkel együtt személyes hangvételű elmélkedésekkel mélyítették el az áhitatot. Emellett az imádságról szóló részletek is elhangzottak Ferenc pápa fiataloknak írt leveléből.

A szentségimádás következő részében Fábry Kornél kezébe bízta a jelenlévőket, hogy jöjjenek az oltár elé kitett égő mécsesekhez, és az ott elhelyezett tömjénsemekekből tegyenek egyet-egyet a mécsesek tömjéntartójára személyes

A szentségimádás során Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök is csatlakozott az imádkozókhoz, majd ismét a pápa leveléből olvastak fel. Ebben a részletben a pápa konkrét javaslattal fordul a fiatalokhoz: „A közösségi médiában könnyebb megosztani a rossz híreket, mint a reményteliket. Próbáljátok mindennap megosztani egy reményteli hírt: legyetek a reménység magvetői barátaitok és a körülöttetek élők életében!”

A szentségimádás végén Fábry Kornél segédpüspök vezette tovább az ima fonalát, kérte az Urat, hogy „mindannyian a remény hordozói lehessünk”. Ezek után Mohos Gábor mondott könyörgéseket, és áldást osztott a monstranciával.

élt köztünk, de általa Isten tört be a világba. Amikor magunkhoz vesszük szent, megdicsőült testét, tudatosítsuk, hogy élő személyként, fizikai valóságában van jelen az oltárban. Tisztáznunk kell, hogy kicsoda Jézus. Ő maga mondta, hogy

teszi életünket a nehézségeink közepette is.”

Mohos Gábor rámutatott: Érdemes átgondolni, hogy mennyi időt töltünk a mindennapokban Istennel, azaz imával, szeretetvékenységekkel. Vannak ugyanis te-

Ez utóbbi hosszú folyamat is lehet, de keressük őt, és keressük a Jézushoz ragaszkodó közösségeket – buzdította a jelenlévőket a segédpüspök, majd beszéde végén arra hívta a jelenlévőket, hogy jöjjenek Jézushoz őszinte szívvel, ki-ki a maga örömeivel, nehézségeivel, akár összetörtséggel, „úgy, ahogy van”.

Mohos Gábor beszéde után rövid zenei átvezetéssel meg-

imáik jelképeként, utalva ezzel a zsoltáros szavaira: „Imám szálljon feléd, mint a tömjén füstje” (Zsolt 141,2).

A szentségimádás résztvevői hosszú sorokban járultak az oltár elé a jelen lévő Úrhoz fordulva személyes fohászaikkal.

A zenés imaest zárásaként imádságos dalok hangzottak el, amelyeket a zenekarral együtt énekeltek a hívők a Szent István-bazilikában.

Körössy László
Fotó: Lambert Attila

HÍREK KÉPEKBEN

- A Katolikus Szeretetszolgálat „Természetes gyermekáldás” elnevezésű projektje keretében megismerhető cikluskövetési módszerek egyike a FEMM Health. Ezzel a női egészségügyi programmal kapcsolatban a Pécsi Egyházmegyében Kapitányé Légradí Eva (eva.legrady.kapitanynye@gmail.com) nyújt segítséget az érdeklődőknek.

- Az Egri Érseki Palota Turisztikai és Látogatóközpont idén is betlehemkészítő pályázatot hirdet, amelyre december 13-áig várják az alkotásokat. A betlehemeket személyesen vagy – név, cím és elérhetőség feltüntetésével – postai úton is el lehet juttatni az Egri Érseki Palota Turisztikai és Látogatóközpont címére: 3300 Eger, Széchenyi utca 1. A beérkezett alkotásokat december 16-án, szombaton 16 órakor megáldják. A pályázatra beküldött betlehemeket 2024. február 2-áig kiállításon is megtekinthetik az érdeklődők.

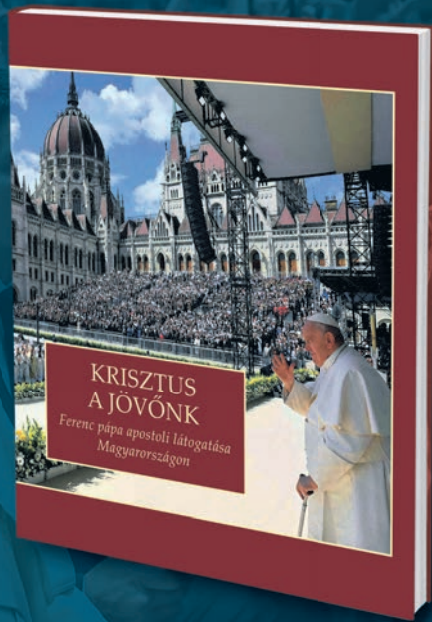

- A „vörös szerda”, az üldözött keresztények melletti figyelemfelhívó és szolidaritási akció keretében vörös színű kivilágítást kaptak a budavári palotanegyed épületei. November 22-én emellett Békéépítés – Kulturális örökségvédelem – Keresztény közösségek címmel nemzetközi konferenciát rendezett a Külgazdasági és Külügyminisztérium Üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps Program megvalósításáért felelős államtitkársága.

AZ **Új Ember** KÖNYVESBOLT AJÁNLATA

Krisztus a jövőnk

Ferenc pápa apostoli látogatása Magyarországon

A könyv megvásárolható december 5-étől az Új Ember könyvesboltban

Az Új Ember könyvesbolt elérhetőségei:
1053 Budapest, Ferenciek tere 7–8., bolt.ujember.hu

